ORDONANŢĂ DE URGENŢĂ nr. 92 din 19 august 2021 privind regimul deşeurilor

EMITENT• GUVERNUL ROMÂNIEI

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 820 din 26 august 2021**

Data intrării în vigoare 26-08-2021

Formă consolidată valabilă la data 07-07-2022

Prezenta formă consolidată este valabilă începând cu data de 07-04-2022 până la data de 07-07-2022

Notă CTCE Forma consolidată a ORDONANŢEI DE URGENŢĂ nr. 92 din 19 august 2021, publicate în Monitorul Oficial nr. 820 din 26 august 2021, la data de 07 Iulie 2022 este realizată prin includerea modificărilor și completărilor aduse de: ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 38 din 6 aprilie 2022.

Conţinutul acestui act aparţine exclusiv S.C. Centrul Teritorial de Calcul Electronic S.A. Piatra-Neamţ şi nu este un document cu caracter oficial, fiind destinat informării utilizatorilor.

Având în vedere prevederile art. 2 alin (1) din Directiva (UE) 2018/851 a Parlamentului European şi a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deşeurile, care se referă la obligaţia statelor membre de a transpune prevederile directivei în dreptul intern în data de 5 iulie 2020,

având în vedere faptul că România, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, trebuie să pună în aplicare obligaţiile care derivă din acquis-ul UE şi să adopte acte normative care creează cadrul necesar şi predictibil pentru autorităţile locale şi mediul privat în sensul stimulării performanţei, concurenţei echitabile, evitând astfel obstacolele în calea bunei funcţionări a pieţei interne,

ţinând cont de faptul că modificările şi completările aduse de Directiva 2018/851/UE actului european de bază afectează caracterul unitar şi privesc cea mai mare parte a Legii nr. 211/2011 privind regimul deşeurilor, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care a asigurat transpunerea Directivei 2008/98/CE, pentru asigurarea stabilităţii legislative s-a ales soluţia de înlocuire a legii cu o nouă reglementare, urmând ca aceasta din urmă să fie în întregime abrogată.Ţinând cont de faptul că România a primit în data de 9 iunie 2021 Avizul motivat nr. C(2021)2137 final privind neîndeplinirea obligaţiei de comunicare a măsurilor de transpunere în legislaţia naţională a Directivei (UE) 2018/851 şi care atrage atenţia Guvernului asupra sancţiunilor financiare pe care Curtea de Justiţie a Uniunii Europene (CJUE) le poate impune, în temeiul art. 260 alin. (3) din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene (TFUE), şi pe care Comisia Europeană le va aplica astfel cum se prevede în Comunicarea Comisiei Europene (2011/C 12/01) privind punerea în aplicare a art. 260 alin. (3) din tratat şi în Comunicarea Comisiei C(2016) 8600 - „Legislaţia UE: o mai bună aplicare pentru obţinerea unor rezultate mai bune",ţinând cont de prevederile art. 260 alin. (3) raportat la art. 258 din TFUE, în cazul în care Comisia Europeană sesizează CJUE pentru neîndeplinirea obligaţiei de transpunere în termen a unei directive adoptate în conformitate cu o procedură legislativă, aceasta poate solicita aplicarea de sancţiuni pecuniare (sumă forfetară şi/sau penalităţi zilnice de întârziere). Cuantumul sancţiunilor pe care Comisia Europeană le poate propune CJUE pentru a fi aplicate României este următorul:

- sumă forfetară de minimum 1.643.000 euro;
- penalităţi între 1.985 şi 119.125 euro pe zi de întârziere după pronunţarea hotărârii instanţei UE.

Având în vedere că gestionarea eficientă a deşeurilor, promovarea prevenirii şi reducerii generării de deşeuri reprezintă domenii-ţintă care trebuie reglementate, iar neadoptarea măsurilor stabilite prin prezenta ordonanţă de urgenţă poate conduce la lezarea interesului public, a sănătăţii umane, precum şi a intereselor şi obiectivelor politicii de mediu privind conservarea, protecţia şi îmbunătăţirea calităţii mediului,

luând în considerare faptul că, prin Decizia nr. 802/2009, Curtea Constituţională a României stabileşte că emiterea unei ordonanţe de urgenţă pentru punerea de acord a legislaţiei naţionale cu cea a UE în situaţia în care este iminentă declanşarea procedurii de infringement în faţa Curţii de Justiţie a Comunităţilor Europene este pe deplin constituţională,

luând în considerare faptul că aceste elemente vizează un interes public general şi constituie o situaţie de urgenţă şi extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanţă de urgenţă.

Capitolul I
Obiectul, domeniul de aplicare şi definiţii

Articolul 1

Dispoziţii generale

Prezenta ordonanţă de urgenţă are ca obiectiv asigurarea unui înalt nivel de protecţie a mediului şi sănătăţii populaţiei prin instituirea de măsuri:

a) de prevenire şi reducere a generării de deşeuri şi de gestionare eficientă a acestora;

b) de reducere a efectelor adverse determinate de generarea şi gestionarea deşeurilor;

c) de reducere a efectelor generale determinate de utilizarea resurselor şi de creştere a eficienţei utilizării acestora, ca elemente esenţiale pentru asigurarea tranziţiei către o economie circulară şi a garanta competitivitatea pe termen lung.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Se exclud din domeniul de aplicare a prezentei ordonanţe de urgenţă următoarele:

a) efluenţi gazoşi emişi în atmosferă;

b) soluri (in situ), inclusiv soluri contaminate neexcavate şi clădiri legate permanent de sol;

c) soluri necontaminate şi alte materiale geologice naturale excavate în timpul activităţilor de construcţie, în cazul în care este sigur că respectivul material va fi utilizat pentru construcţii în starea sa naturală şi pe locul de unde a fost excavat;

d) deşeuri radioactive;

e) explozivi dezafectaţi;

f) materii fecale, în cazul în care acestea nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (2) lit. b), paie şi alte materii naturale nepericuloase provenite din agricultură sau silvicultură şi care sunt folosite în agricultură sau silvicultură sau pentru producerea de energie din biomasă prin procese sau metode care nu dăunează mediului şi nu pun în pericol sănătatea populaţiei.

(2) Se exclud din domeniul de aplicare a prezentei ordonanţe de urgenţă, în măsura în care sunt reglementate prin alte acte normative, următoarele:

a) apele uzate;

b) subproduse de origine animală, inclusiv produse transformate care intră sub incidenţa Regulamentului (CE) nr. 1.069/2009 al Parlamentului European şi al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală şi produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman şi de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.774/2002, cu excepţia produselor care urmează să fie incinerate, depozitate sau utilizate într-o instalaţie de producere a biogazului sau a compostului;

c) carcase de animale care au decedat în orice alt mod decât prin sacrificare, inclusiv animale care au fost sacrificate pentru eradicarea unei epizootii, şi care sunt eliminate potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.069/2009;

d) deşeuri rezultate în urma activităţilor de prospectare, extracţie, tratare şi stocare a resurselor minerale, precum şi a exploatării carierelor, care intră sub incidenţa Hotărârii Guvernului nr. 856/2008 privind gestionarea deşeurilor din industriile extractive;

e) substanţe destinate utilizării ca materii prime pentru furaje, astfel cum sunt definite la art. 3 alin. (2) lit. (g) din Regulamentul (CE) nr. 767/2009 al Parlamentului European şi al Consiliului din 13 iulie 2009 privind introducerea pe piaţă şi utilizarea furajelor, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.831/2003 al Parlamentului European şi al Consiliului şi de abrogare a Directivei 79/373/CEE a Consiliului, a Directivei 80/511/CEE a Comisiei, a Directivelor 82/471/CEE, 83/228/CEE, 93/74/CEE, 93/113/CE şi 96/25/CE ale Consiliului şi a Deciziei 2004/217/CE a Comisiei şi care nu constau din sau care nu conţin produse secundare animale.

(3) Sedimentele depuse în apele de suprafaţă în scopul gestionării apelor şi a căilor navigabile sau al prevenirii inundaţiilor, al atenuării efectelor inundaţiilor şi secetei ori asanării terenurilor nu se supun prevederilor prezentei ordonanţe de urgenţă, în cazul în care se face dovada că respectivele sedimente sunt nepericuloase şi nu contravin normelor obligatorii de drept intern.

(4) Actele normative care transpun directive individuale pot stabili pentru gestionarea anumitor categorii de deşeuri reguli speciale pentru cazuri individuale sau reguli care completează dispoziţiile prezentei ordonanţe de urgenţă.

Articolul 3

Semnificaţia termenilor specifici utilizaţi în prezenta ordonanţă de urgenţă este prevăzută în anexa nr. 1.

Articolul 4

Ierarhia deşeurilor

(1) Următoarea ierarhie se aplică prioritar în cadrul politicii şi legislaţiei de prevenire a generării şi de gestionare a deşeurilor:

a) prevenirea;

b) pregătirea pentru reutilizare;

c) reciclarea;

d) alte operaţiuni de valorificare, precum valorificarea energetică;

e) eliminarea.

(2) Aplicarea ierarhiei deşeurilor prevăzute la alin. (1) are ca scop încurajarea acelor opţiuni care produc cel mai bun rezultat global în privinţa mediului şi a sănătăţii populaţiei.

(3) În acest sens, pentru anumite fluxuri de deşeuri specifice, aplicarea ierarhiei deşeurilor poate suferi modificări în baza evaluării de tip analiza ciclului de viaţă privind efectele globale ale generării şi gestionării acestor deşeuri.

(4) Autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului ia în considerare principiile protecţiei mediului, ale precauţiei în luarea deciziei de mediu, principiul durabilităţii, fezabilităţii tehnice şi viabilităţii economice, protecţiei resurselor, economiei circulare, precum şi impactul global asupra mediului, sănătăţii populaţiei, economiei şi societăţii, potrivit prevederilor art. 1 şi 21.

(5) În vederea aplicării ierarhiei deşeurilor sub coordonarea autorităţii publice centrale pentru protecţia mediului, autorităţile publice centrale din următoarele domenii: economiei, finanţelor, dezvoltării şi amenajării teritoriului, sănătăţii, agriculturii şi cercetării, după caz, reglementează prin modalitatea de aplicare a instrumentelor economice prevăzute în anexa nr. 2 sau a altor instrumente şi măsuri adecvate, după caz, care va fi aprobată prin hotărâre a Guvernului.

Articolul 5

Subproduse

(1) Este considerat subprodus, şi nu deşeu, potrivit definiţiei prevăzute la pct. 10 din anexa nr. 1, o substanţă sau un obiect care rezultă dintr-un proces de producţie al cărui obiectiv principal nu este producerea respectivei substanţe sau a respectivului obiect, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

a) utilizarea ulterioară a substanţei sau a obiectului este certă;

b) substanţa sau obiectul poate fi utilizat direct, fără a fi supus unei alte prelucrări suplimentare decât cea prevăzută de practica industrială obişnuită;

c) substanţa sau obiectul este produs ca parte integrantă a unui proces de producţie;

d) utilizarea ulterioară este legală, şi anume substanţa sau obiectul îndeplineşte toate cerinţele relevante privind produsul, protecţia mediului şi protecţia sănătăţii pentru utilizarea specifică şi nu va produce efecte globale nocive asupra mediului sau a sănătăţii populaţiei.

(2) În cazul în care nu au fost stabilite criterii la nivelul Uniunii Europene autoritatea publică centrală din domeniul economiei împreună cu autoritatea publică pentru protecţia mediului stabilesc, dacă este cazul, prin ordin de ministru comun, criterii detaliate pentru aplicarea condiţiilor prevăzute la alin. (1).

(3) În lipsa unor criterii la nivel european sau naţional, pentru aplicarea condiţiilor prevăzute la alin. (1), în cazul în care există solicitări din partea producătorilor de deşeuri, autoritatea competentă pentru protecţia mediului decide prin autorizaţia de mediu/autorizaţia integrată de mediu, pentru fiecare situaţie în parte, dacă o substanţă sau un obiect este considerat subprodus.

(4) Autoritatea publică centrală din domeniul economiei notifică statelor membre ale Uniunii Europene şi Comisiei Europene ordinele prevăzute la alin. (2), potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea şi realizarea schimbului de informaţii în domeniul standardelor şi reglementărilor tehnice, precum şi al regulilor referitoare la serviciile societăţii informaţionale între România şi statele membre ale Uniunii Europene, precum şi Comisia Europeană, cu modificările şi completările ulterioare.

Articolul 6

Încetarea statutului de deşeu

(1) Anumite categorii de deşeuri încetează să mai fie considerate deşeuri, potrivit definiţiei prevăzute la pct. 10 din anexa nr. 1, în cazul în care au fost supuse unei operaţiuni de reciclare sau altei operaţiuni de valorificare prevăzute în anexa nr. 3, dacă respectă cumulativ următoarele condiţii:

a) substanţa sau obiectul urmează să fie utilizat în scopuri specifice;

b) există o piaţă sau cerere pentru substanţa sau obiectul în cauză;

c) substanţa sau obiectul îndeplineşte cerinţele tehnice pentru îndeplinirea scopurilor specifice şi respectă legislaţia şi normele aplicabile produselor;

d) utilizarea substanţei sau a obiectului nu va produce efecte nocive asupra mediului sau a sănătăţii populaţiei.

(2) În cazul în care nu au fost stabilite criterii la nivelul Uniunii Europene, în cazul în care există solicitări din partea producătorilor de deşeuri, agenţia judeţeană pentru protecţia mediului, denumită în continuare APM, analizează şi verifică împreună cu reprezentanţii Gărzii Naţionale de Mediu îndeplinirea condiţiilor prevăzute la alin. (1) şi transmite cele constatate Agenţiei Naţionale pentru Protecţia Mediului, denumită în continuare ANPM, care le centralizează şi propune criterii pentru fiecare situaţie în care anumite deşeuri încetează să mai fie considerate deşeuri.

(3) Pentru aplicarea condiţiilor prevăzute la alin. (1), criteriile prevăzute la alin. (2) iau în considerare eventualele efecte negative asupra mediului şi sănătăţii umane ale substanţei sau ale obiectului în cauză, respectă alin. (5) şi sunt adoptate prin ordine de ministru.

(4) Autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului notifică statelor membre ale Uniunii Europene şi Comisiei Europene ordinele prevăzute la alin. (3), potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.016/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

(5) Pentru evaluarea condiţiilor prevăzute la alin. (1) şi aplicarea alin. (2) se foloseşte următoarea listă care nu este exhaustivă:

a) deşeuri autorizate ca material de intrare în procesul de valorificare;

b) procese şi tehnici de tratare permise;

c) criterii de calitate privind încetarea statutului de deşeu pentru materialele care rezultă din operaţiunea de valorificare în conformitate cu standardele aplicabile produselor, inclusiv valori-limită pentru poluanţi, atunci când este necesar;

d) cerinţe pentru sistemele de gestionare pentru a demonstra conformitatea cu criteriile de încetare a statutului de deşeu, inclusiv pentru controlul calităţii şi automonitorizare, precum şi pentru acreditare, dacă este cazul;

e) cerinţe pentru emiterea unei declaraţii de conformitate.

(6) O persoană fizică autorizată sau juridică care utilizează, pentru prima dată, un material care a încetat să mai fie deşeu şi care nu a fost introdus pe piaţă sau care introduce pe piaţă un material pentru prima dată după ce a încetat să mai fie deşeu se asigură că materialul îndeplineşte cerinţele relevante în baza legislaţiei aplicabile în materie de substanţe chimice şi a celei referitoare la produse.

(7) Condiţiile prevăzute la alin. (1) trebuie să fie îndeplinite înainte ca legislaţia privind substanţele chimice şi produsele să se aplice pentru materialele care au încetat să mai fie deşeuri.

Articolul 7

Lista deşeurilor

(1) Clasificarea şi codificarea deşeurilor, inclusiv a deşeurilor periculoase, se realizează potrivit:

a) Deciziei Comisiei 2000/532/CE din 3 mai 2000 de înlocuire a Deciziei 94/3/CE de stabilire a unei liste de deşeuri în temeiul art. 1 lit. (a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului privind deşeurile şi a Directivei 94/904/CE a Consiliului de stabilire a unei liste de deşeuri periculoase în temeiul art. 1 alin. (4) din Directiva 91/689/CEE a Consiliului privind deşeurile periculoase, cu modificările ulterioare;

b) anexei nr. 4.

(2) Includerea unui obiect sau a unei substanţe pe listă nu înseamnă că respectivul obiect ori respectiva substanţă se consideră ca fiind deşeu în orice împrejurare.

(3) O substanţă sau un obiect este considerat deşeu numai în cazul în care corespunde definiţiei prevăzute la pct. 10 din anexa nr. 1.

Articolul 8

(1) Producătorii şi deţinătorii de deşeuri, persoane juridice, sunt obligaţi cumulativ să clasifice şi să codifice deşeurile generate din activitate în lista deşeurilor prevăzută la art. 7 alin. (1), după care să întocmească o listă a acestora.

(2) În cazul unui tip de deşeu care se încadrează potrivit listei deşeurilor prevăzute la art. 7 alin. (1) sub două coduri diferite în funcţie de posibila prezenţă a unor caracteristici periculoase - codurile marcate cu asterisc, încadrarea ca deşeu nepericulos se realizează de către producătorii şi deţinătorii de astfel de deşeuri numai în baza unei analize a originii, testelor, buletinelor de analiză şi a altor documente relevante solicitate de către autoritatea de protecţie a mediului.

(3) Laboratorul de referinţă din cadrul ANPM analizează cazurile de incertitudine referitoare la caracterizarea şi clasificarea deşeurilor şi face propunerea de încadrare corespunzătoare.

(4) În scopul determinării posibilităţilor de amestecare, a metodelor de pregătire prealabilă, reciclare, valorificare şi eliminare a deşeurilor, producătorii şi deţinătorii de deşeuri persoane juridice sunt obligaţi

să efectueze şi să deţină o caracterizare a deşeurilor periculoase generate din propria activitate şi a deşeurilor care pot fi considerate periculoase din cauza originii sau compoziţiei şi dacă acestea prezintă una sau mai multe dintre proprietăţile prevăzute în anexa nr. 4.

(5) Producătorii şi deţinătorii de deşeuri autorităţi publice de apărare, ordine publică şi siguranţă naţională sunt obligaţi să încadreze în codurile prevăzute în Decizia Comisiei 2000/532/CE, cu modificările ulterioare, fiecare tip de deşeu generat de propria activitate, pe baza reglementărilor specifice pentru gestionarea deşeurilor.

(6) Autorităţile competente definite la pct. 2 din anexa nr. 1, producătorii şi deţinătorii de deşeuri persoane juridice vor utiliza clarificările şi orientările privind interpretarea şi aplicarea corectă a legislaţiei UE relevante în materie de clasificare a deşeurilor, respectiv privind identificarea proprietăţilor periculoase, determinarea prezenţei vreunor proprietăţi periculoase în deşeuri şi, în ultimă instanţă, clasificarea deşeurilor ca periculoase sau nepericuloase, aşa cum sunt ele publicate de Comisia Europeană în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 9

(1) Pe baza originii, testelor, buletinelor de analiză şi a altor documente relevante puse la dispoziţie de producătorii şi deţinătorii de deşeuri prevăzuţi la art. 8 alin. (4) şi (5), ANPM, prin laboratorul naţional de referinţă, consideră că un deşeu este periculos dacă acesta prezintă una sau mai multe dintre proprietăţile prevăzute în anexa nr. 4, chiar dacă acesta nu figurează ca atare pe lista deşeurilor prevăzută la art. 7 alin. (1).

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului notifică Comisiei Europene, cu celeritate, deşeurile considerate ca fiind periculoase şi care nu figurează ca atare pe lista deşeurilor prevăzută la art. 7 alin. (1), furnizând acesteia toate informaţiile relevante.

Articolul 10

(1)În cazul în care ANPM, prin laboratorul naţional de referinţă, deţine dovezi care arată că un deşeu ce figurează pe lista deşeurilor prevăzută la art. 7 alin. (1) ca fiind periculos nu prezintă niciuna dintre proprietăţile prevăzute în anexa nr. 4, poate considera acest deşeu ca fiind nepericulos.

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului notifică Comisiei Europene, cu celeritate, cazurile prevăzute la alin. (1), furnizând toate informaţiile relevante în vederea revizuirii listei deşeurilor.

Articolul 11

Este interzisă reclasificarea deşeurilor periculoase ca deşeuri nepericuloase de către producătorul sau deţinătorul de deşeuri prin diluarea sau amestecarea acestora în scopul de a diminua concentraţiile iniţiale de substanţe periculoase la un nivel mai mic decât nivelul prevăzut pentru ca un deşeu să fie definit ca fiind periculos.

Capitolul II
Cerinţe generale

Articolul 12

Răspunderea extinsă a producătorilor

(1) În vederea prevenirii, reutilizării, reciclării şi a altor tipuri de valorificare a deşeurilor, autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului promovează sau, după caz, propune măsuri cu caracter legislativ şi/sau ghiduri, recomandări, prin care producătorul produsului, persoana fizică autorizată sau persoana juridică care, cu titlu profesional, proiectează, produce, prelucrează, tratează, vinde ori importă produse este supus unui regim de răspundere extinsă a producătorului.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) includ următoarea listă care nu este exhaustivă:

a)încurajarea proiectării de produse şi de componente de produse care să aibă un impact redus asupra mediului şi care să genereze o cantitate scăzută de deşeuri în timpul producerii şi al utilizării ulterioare şi asigurarea valorificării şi eliminării produselor care au devenit deşeuri în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1)-(3) şi ale art. 20;

b)încurajarea producţiei, dezvoltării şi comercializării de produse şi de componente de produse cu utilizări multiple, care conţin materiale rezultate din reciclare durabile din punct de vedere tehnic şi care, după ce devin deşeuri, pot fi valorificate şi eliminate corespunzător, în condiţii de siguranţă pentru mediul înconjurător şi sănătatea populaţiei;

c)acceptarea produselor returnate şi a deşeurilor rezultate după ce produsele nu mai sunt folosite şi asigurarea gestionării ulterioare a acestora fără a crea prejudicii asupra mediului sau sănătăţii populaţiei, precum şi asumarea răspunderii financiare;

d)punerea la dispoziţia publicului a informaţiilor disponibile cu privire la caracterul reutilizabil şi reciclabil al produselor;

e)impactul produselor pe parcursul întregului lor ciclu de viaţă, de ierarhia deşeurilor şi, după caz, de potenţialul de reciclare multiplă.

(3) În vederea aplicării răspunderii extinse a producătorului se iau în considerare fezabilitatea tehnică şi viabilitatea economică, efectele globale asupra mediului şi sănătăţii populaţiei, precum şi impactul social, cu respectarea necesităţii de a asigura buna funcţionare a pieţei interne.

(4) Răspunderea extinsă a producătorilor se aplică cu respectarea responsabilităţilor prevăzute la art. 22 alin. (1), art. 23 şi legislaţiei privind produsele, iar în cazul unui conflict între prezenta ordonanţă de urgenţă şi Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor şi a deşeurilor de ambalaje, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 212/2015 privind modalitatea de gestionare a vehiculelor şi a vehiculelor scoase din uz, cu modificările şi completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 1.132/2008 privind regimul bateriilor şi acumulatorilor şi al deşeurilor de baterii şi acumulatori, cu modificările şi completările ulterioare, Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 5/2015 privind deşeurile de echipamente electrice şi electronice, cu modificările şi completările ulterioare, acestea din urmă prevalează în cazul aplicării răspunderii extinse a producătorilor.

(5)În vederea asigurării unor condiţii uniforme de aplicare a obligaţiilor, producătorii de echipamente electrice şi electronice, producătorii de baterii şi acumulatori portabili trebuie să implementeze răspunderea extinsă a producătorilor definită potrivit pct. 30 din anexa nr. 1 şi să se conformeze cu prevederile ordinului prevăzut la alin. (15) în termen de 9 luni de la publicarea acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(6) Obligaţiile producătorilor de echipamente electrice şi electronice, producătorilor de baterii şi acumulatori portabili, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1.132/2008, cu modificările şi completările ulterioare, şi Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 5/2015, cu modificările şi completările ulterioare, rezultate de la produsele pe care le introduc pe piaţă, se realizează:

a)individual;

b)prin intermediul unei persoane juridice autorizate de comisia de supraveghere a răspunderii extinse a producătorilor prevăzută la alin. (14) şi reprezintă transferul de responsabilitate, pe bază de contract, către o organizaţie colectivă înfiinţată potrivit legislaţiei specifice respectivelor fluxuri de deşeuri.

(7) Pentru schemele de răspundere extinsă a producătorului promovate sau, după caz, propuse potrivit prevederilor alin. (1), autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului:

a)defineşte în mod clar rolurile şi responsabilităţile tuturor celor implicaţi, inclusiv ale producătorilor care introduc produsele pe piaţa naţională, ale organizaţiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorului în numele acestora, ale operatorilor publici şi privaţi care gestionează deşeurile, ale autorităţilor locale şi, după caz, ale operatorilor economici care reutilizează sau pregătesc deşeurile pentru reutilizare, precum şi ale întreprinderilor de tip economie socială şi solidară;

b)defineşte, în conformitate cu ierarhia deşeurilor, obiective de gestionare a deşeurilor relevante pentru schema de răspundere extinsă a producătorului, pentru a atinge cel puţin obiectivele cantitative prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă, de Legea nr. 249/2015, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 212/2015, cu modificările şi completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 1.132/2008, cu modificările şi completările ulterioare, Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 5/2015, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi alte obiective cantitative şi/sau calitative considerate a fi relevante pentru schema de răspundere extinsă a producătorului;

c)asigură implementarea unui sistem de raportare care să colecteze datele referitoare la produsele introduse pe piaţa naţională de producătorii cărora li se aplică răspunderea extinsă a producătorului şi date privind colectarea şi tratarea deşeurilor rezultate de la aceste produse, cu specificarea, după caz, a fluxurilor de materiale, precum şi a datelor relevante referitoare la obligaţiile prevăzute la lit. b);

d)asigură tratament egal tuturor producătorilor, fără a impune producătorilor sarcini disproporţionate, inclusiv pentru întreprinderile mici şi mijlocii sau pentru cantităţi mici de produse;

e)se asigură prin campanii de informare şi conştientizare ca deţinătorii de deşeuri, care fac obiectul unor scheme de răspundere extinsă a producătorului, să fie informaţi cu privire la prevenirea producerii de deşeuri, la centrele de refolosire, pregătire pentru refolosire, la sistemele de preluare şi colectare şi la prevenirea aruncării necontrolate a acestora;

f) stabileşte măsuri, inclusiv stimulente, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, pentru ca deţinătorii de deşeuri să îşi îndeplinească obligaţia de a încredinţa deşeurile către sistemele de colectare separată;

g) se asigură că sumele plătite de către producător cu titlu de contribuţii financiare pentru conformarea cu obligaţiile privind răspunderea extinsă a producătorului acoperă următoarele costuri pentru produsele pe care le introduce pe piaţa naţională:

(i) costurile de colectare separată, de transport şi tratare, inclusiv tratarea necesară pentru îndeplinirea obiectivelor de gestionare a deşeurilor stabilite la nivelul Uniunii Europene, precum şi costurile necesare pentru atingerea altor obiective prevăzute la lit. b), luând în calcul veniturile obţinute din reutilizare, din vânzarea ca materii prime secundare a materialelor provenite din produsele lor sau din garanţiile nerevendicate;

(ii) costurile pentru furnizarea informaţiilor adecvate deţinătorilor de deşeuri, în conformitate cu lit. e);

(iii) costurile de colectare şi raportare a datelor potrivit alin. (7) lit. c);

h) asigură, în cazul îndeplinirii în mod colectiv a obligaţiilor de răspundere extinsă a producătorului:

(i) existenţa, acolo unde este posibil, a unor costuri distincte pentru tipuri de produse sau pentru grupe de produse similare, în principal luând în considerare durabilitatea lor, posibilitatea de a fi reparate sau reutilizate, reciclabilitatea lor şi conţinutul de substanţe periculoase, într-o abordare a întregului ciclu de viaţă aliniat cu cerinţele relevante stabilite de legislaţia Uniunii Europene în baza criteriilor armonizate pentru asigurarea funcţionării corespunzătoare a pieţei interne europene;

(ii) ca toate costurile de gestionare a deşeurilor să nu le depăşească pe cele necesare furnizării serviciilor de gestionare eficientă din punct de vedere economic, iar acestea să fie stabilite în mod transparent.

(8) Prevederile alin. (7) lit. g) nu se aplică în cazul schemelor stabilite în baza Legii nr. 212/2015, cu modificările şi completările ulterioare, a Hotărârii Guvernului nr. 1.132/2008, cu modificările şi completările ulterioare, şi a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 5/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

(9) Producătorii sau organizaţiile care implementează obligaţiile privind răspunderea extinsă a producătorului trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiţii:

a) să desfăşoare activitatea, cel puţin la nivelul unui judeţ, în mediul urban şi rural, fără a se limita la localităţile acoperite de serviciul de salubrizare;

b) să gestioneze o gamă de produse şi materiale bine definite, cu precizarea tipurilor de deşeuri gestionate;

c) să asigure o disponibilitate corespunzătoare de sisteme de colectare în aria geografică în care îşi desfăşoară activitatea;

d) să aibă resursele financiare sau, după caz, financiare şi operaţionale pentru îndeplinirea obligaţiilor potrivit răspunderii extinse a producătorilor;

e) să instituie un mecanism de audit intern, după caz, completat cu un audit independent pentru evaluarea:

(i) managementului financiar, inclusiv conformarea cu prevederile referitoare la costuri;

(ii) calităţii datelor raportate, inclusiv cerinţele Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deşeuri, cu modificările ulterioare;

f) să facă publice informaţiile privind îndeplinirea obiectivelor prevăzute la alin. (7) lit. b);

g) în cazul organizaţiilor care implementează obligaţiile privind răspunderea extinsă a producătorului, să facă publice informaţiile privind:

(i) acţionarii/asociaţii şi membrii;

(ii) contribuţiile/tarifele plătite de producători pe unitatea de produs sau pe tona de produs introdus pe piaţa naţională;

(iii) procedura de selectare a operatorilor economici care gestionează deşeurile respective.

(10) Producătorii sau organizaţiile care implementează răspunderea extinsă a producătorului trebuie să asigure continuitatea organizării serviciilor de gestionare a deşeurilor de ambalaje pe parcursul întregului an, chiar dacă obiectivele minime în sarcina lor au fost îndeplinite.

(11) Producătorii sau organizaţiile care implementează răspunderea extinsă a producătorului pun în aplicare măsurile care le revin în materie de răspundere extinsă, inclusiv în cazul vânzărilor la distanţă, şi se asigură că mijloacele financiare sunt corect utilizate şi că toţi operatorii publici şi privaţi implicaţi în punerea în aplicare a schemelor de răspundere extinsă a producătorilor raportează date fiabile.

(12) Producătorii de produse stabiliţi în alt stat membru sau ţară terţă care introduc produse pe teritoriul României sunt obligaţi să numească o persoană juridică stabilită pe teritoriul naţional drept reprezentant autorizat în scopul îndeplinirii obligaţiilor care îi revin unui producător sau în temeiul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor.

(13) În scopul monitorizării şi verificării respectării obligaţiilor ce îi revin unui producător al unui produs în temeiul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor, autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului, prin ordine de ministru specifice fiecărui flux de deşeuri acoperit de aceste scheme, adoptate într-un termen util care să facă posibilă ducerea lor la îndeplinire, prevede cerinţe, cum ar fi înregistrarea, informarea şi raportarea, care trebuie îndeplinite de o persoană fizică sau juridică care urmează să fie numită reprezentant autorizat pe teritoriul lor.

(14) Pentru autorizarea şi supravegherea implementării îndeplinirii în mod colectiv a obligaţiilor privind răspunderea extinsă a producătorului, se înfiinţează în cadrul autorităţii publice centrale pentru protecţia mediului Comisia de supraveghere a răspunderii extinse a producătorilor, denumită în continuare Comisia, din care face parte şi autoritatea publică centrală din domeniul economiei.

(15) Structura specifică şi regulamentul de funcţionare ale Comisiei aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul mediului, nr. 64/2019 pentru aprobarea structurii specifice şi a regulamentului de funcţionare a Comisiei de supraveghere a răspunderii extinse a producătorilor, cu modificările ulterioare, se modifică, după caz, prin ordin de ministru.

(16) Autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului asigură un dialog regulat între părţile interesate pertinente, implicate în punerea în aplicare a schemelor de răspundere extinsă a producătorilor, inclusiv între producători şi distribuitori, operatorii privaţi sau publici care se ocupă de deşeuri, autorităţile locale, asociaţii de dezvoltare intercomunitară, organizaţiile societăţii civile şi, dacă este cazul, actorii economiei sociale, reţelele de reparare şi reutilizare şi operatorii care se ocupă de pregătirea pentru reutilizare.

(17) Autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului şi schemele de răspundere extinsă a producătorului pun la dispoziţia publicului informaţiile în temeiul prezentului articol în măsura în care acestea nu aduc atingere asigurării confidenţialităţii informaţiilor sensibile din punct de vedere comercial, în conformitate cu dreptul Uniunii Europene relevant şi cu dreptul intern relevant.

(18) Se derogă de la procedura aprobării tacite potrivit prevederilor art. 2 alin. (2) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 486/2003, cu modificările şi completările ulterioare, autorizarea şi supravegherea implementării îndeplinirii în mod colectiv a obligaţiilor privind răspunderea extinsă a producătorului.

Articolul 13

Prevenirea generării deşeurilor

(1) Autorităţile publice centrale cu atribuţii în domeniul economiei, finanţelor, cercetării, prin intermediul strategiilor, programelor şi politicilor sectoriale, precum şi al ghidurilor/ordinelor de ministru/hotărârilor de Guvern, după caz:

a) promovează şi sprijină modelele durabile de consum şi de producţie;

b) încurajează conceperea, fabricarea şi utilizarea produselor care sunt eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, sunt durabile inclusiv în ceea ce priveşte durata de viaţă şi absenţa perimării programate, pot fi reparate, reutilizate şi modernizate;

c) vizează produsele care conţin materii prime de importanţă critică în scopul de a preveni transformarea acestora în deşeuri;

d) încurajează, după caz, şi fără a aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală, disponibilitatea pieselor de schimb, a manualelor de instrucţiuni, a informaţiilor tehnice sau a altor instrumente, a echipamentelor sau programelor informatice care permit repararea şi reutilizarea produselor fără a le compromite calitatea şi siguranţa;

e) promovează reducerea conţinutului de substanţe periculoase în materiale şi produse, fără a aduce atingere cerinţelor legale armonizate prevăzute la nivelul Uniunii Europene referitoare la respectivele materiale şi produse.

(2) Sub coordonarea autorităţii publice centrale cu atribuţii în domeniul protecţiei mediului, autoritatea publică centrală din domeniul economiei, prin intermediul strategiilor, programelor şi politicilor sectoriale, precum şi al ghidurilor/ordinelor de ministru/hotărârilor de Guvern, după caz:

a) încurajează reutilizarea produselor şi instituirea de scheme care promovează activităţile de reparare şi reutilizare, inclusiv, în special, pentru echipamentele electrice şi electronice, textile şi mobilă, precum şi pentru ambalaje şi materialele şi produsele folosite în construcţii;

b) dezvoltă şi sprijină campanii de informare în scopul sensibilizării cu privire la prevenirea generării şi abandonării deşeurilor.

(3) Orice furnizor al unui articol, potrivit definiţiei prevăzute la art. 3 pct. 33 din Regulamentul (CE) nr. 1.907/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea şi restricţionarea substanţelor chimice (REACH), de înfiinţare a Agenţiei Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE şi de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului şi a Regulamentului (CE) nr. 1.488/94 al Comisiei, precum şi a Directivei 76/769/CEE a Consiliului şi a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE şi 2000/21/CE ale Comisiei, pune la dispoziţia Agenţiei Europene pentru Produse Chimice informaţiile prevăzute la art. 33 alin. (1) din regulamentul menţionat, utilizând baza de date dezvoltată de Agenţia Europeană pentru Produse Chimice potrivit art. 9 alin. (2) din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deşeurile şi de abrogare a anumitor directive, cu modificările ulterioare.

(4) Autoritatea publică centrală cu atribuţii în domeniul transporturilor şi infrastructurii, prin intermediul strategiilor, programelor şi politicilor sectoriale, precum şi al ghidurilor/ordinelor de ministru/hotărârilor de Guvern, promovează prevenirea generării de deşeuri marine ca o contribuţie la obiectivul de dezvoltare durabilă al Organizaţiei Naţiunilor Unite referitor la prevenirea şi reducerea semnificativă a poluării marine, de toate tipurile.

(5) Operatorii economici prevăzuţi la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 217/2016 privind diminuarea risipei alimentare, republicată, cu modificările ulterioare, din întregul lanţ agroalimentar, indiferent de forma de organizare, iau măsuri pentru:

a) reducerea generării de deşeuri alimentare în cadrul producţiei primare, al prelucrării şi fabricării, al comerţului cu amănuntul şi al altor tipuri de distribuţie de produse alimentare, al restaurantelor şi al serviciilor de alimentaţie, precum şi al gospodăriilor, drept contribuţie la realizarea obiectivului de dezvoltare durabilă al Organizaţiei Naţiunilor Unite referitor la reducerea cu 50% a deşeurilor alimentare pe cap de locuitor la nivel mondial, în reţeaua de comerţ cu amănuntul şi la consumator şi referitor la reducerea pierderilor de produse alimentare în lanţurile de producţie şi distribuţie până în anul 2030;

b) încurajarea donaţiilor de produse alimentare şi alte forme de redistribuire pentru consumul uman, acordând prioritate uzului uman faţă de hrana pentru animale şi faţă de prelucrarea ulterioară în produse nealimentare.

(6) Operatorii economici generatori de deşeuri iau măsuri pentru:

a) reducerea volumului deşeurilor generate, în special al deşeurilor care nu pot fi pregătite pentru reutilizare sau reciclare;

b) reducerea generării de deşeuri în cadrul proceselor legate de producţia industrială, extracţia mineralelor, fabricare, construcţii şi desfiinţări, luând în considerare cele mai bune tehnici disponibile.

(7) Autorităţile care au competenţe în identificarea activităţilor ce generează deşeuri gestionate necorespunzător, în special în mediul natural şi în cel marin, au obligaţia de a furniza autorităţii publice centrale în domeniul economiei informaţiile necesare pentru adoptarea măsurilor corespunzătoare pentru a preveni şi a reduce deşeurile aruncate provenite de la astfel de produse, iar în cazul în care decid să îndeplinească această obligaţie prin aplicarea pe piaţă a unor măsuri restrictive, acestea se asigură că restricţiile respective sunt proporţionale şi nediscriminatorii.

Articolul 14

(1) Autorităţile publice care deţin date/informaţii privind produsele supuse măsurilor de prevenire, precum şi cele referitoare la gestionarea deşeurilor au obligaţia de a le transmite anual autorităţilor prevăzute la art. 13, care trebuie să monitorizeze şi să evalueze progresul înregistrat în ceea ce priveşte punerea în aplicare a măsurilor de prevenire a generării deşeurilor, prin utilizarea de indicatori şi obiective calitative sau cantitative corespunzătoare, elaborate de fiecare instituţie în parte pe domeniul de activitate, urmărind în special cantitatea de deşeuri generate, exprimată în tone.

(2) Autorităţile administraţiei publice centrale prevăzute la art. 13 alin. (2) monitorizează şi evaluează punerea în aplicare a măsurilor adoptate de către acestea privind reutilizarea, măsurând gradul de reutilizare pe baza Deciziei de punere în aplicare (UE) 2021/19 a Comisiei din 18 decembrie 2020 de stabilire a unei metodologii comune şi a unui format pentru raportarea privind reutilizarea în conformitate cu Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European şi a Consiliului [notificată cu numărul C (2020) 8976], privind deşeurile şi de abrogare a anumitor directive.

(3) Autoritatea administraţiei publice centrale cu atribuţii în domeniul sanitar-veterinar şi pentru siguranţa alimentelor, autoritatea administraţiei publice centrale cu atribuţii în domeniul agriculturii şi

dezvoltării rurale împreună cu autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului instituie prin intermediul strategiilor/ordinelor de ministru/hotărârilor de Guvern măsuri în materie de prevenire a generării de deşeuri alimentare.

(4) Autoritatea administraţiei publice centrale cu atribuţii în domeniul sanitar-veterinar şi pentru siguranţa alimentelor împreună cu autoritatea publică centrală din domeniul protecţiei mediului monitorizează, respectiv evaluează punerea în aplicare a măsurilor instituite în materie de prevenire pe baza metodologiei comune stabilite de Comisia Europeană în Decizia delegată (UE) 2019/1.597 a Comisiei din 3 mai 2019 de completare a Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European şi a Consiliului privind deşeurile şi de abrogare a anumitor directive în ceea ce priveşte o metodologie comună şi cerinţele minime de calitate pentru măsurarea uniformă a nivelurilor de deşeuri alimentare, începând cu primul an calendaristic întreg după adoptarea acestui act.

(5) Autoritatea publică centrală cu atribuţii în domeniul economiei şi autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului adoptă prin ordin comun sau propun pentru aprobare prin hotărâre a Guvernului, după caz, norme pentru punerea în aplicare a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2021/19, inclusiv raportarea către Comisia Europeană.

(6) Autoritatea administraţiei publice centrale cu atribuţii în domeniul sanitar-veterinar şi pentru siguranţa alimentelor, împreună cu autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului, adoptă prin ordin comun sau propune prin hotărâre a Guvernului, după caz, norme pentru punerea în aplicare a prevederilor Deciziei delegate (UE) 2019/1.597.

Articolul 15

Valorificarea deşeurilor

(1) Producătorii de deşeuri şi deţinătorii de deşeuri au obligaţia de a se asigura că deşeurile sunt pregătite pentru reutilizare, reciclate sau sunt supuse altor operaţiuni de valorificare, în conformitate cu prevederile art. 4 şi art. 21.

(2) Unităţile şi întreprinderile care valorifică deşeurile au următoarele obligaţii:

a) să deţină spaţii special amenajate pentru stocarea deşeurilor în condiţii care să garanteze reducerea riscului pentru sănătatea umană şi deteriorării calităţii mediului;

b) să evite formarea de stocuri de deşeuri care urmează să fie valorificate, precum şi de produse rezultate în urma valorificării care ar putea genera fenomene de poluare a mediului sau care să prezinte riscuri asupra sănătăţii populaţiei;

c) să adopte cele mai bune tehnici disponibile în domeniul valorificării deşeurilor.

(3) Producătorii/deţinătorii de deşeuri vor îndeplini aceeaşi obligaţie ca cea prevăzută la alin. (2) lit. a).

Articolul 16

(1) Pentru asigurarea unui grad înalt de valorificare, producătorii de deşeuri şi deţinătorii de deşeuri, în cazul în care acest lucru este necesar, pentru respectarea prevederilor art. 15 şi pentru facilitarea sau îmbunătăţirea pregătirii pentru reutilizare, reciclării şi altor operaţiuni de valorificare, au obligaţia să colecteze deşeurile separat şi să nu le amestece cu alte deşeuri sau materiale cu proprietăţi diferite.

(2) Operatorii economici care colectează şi/sau transportă deşeuri au obligaţia de a le verifica vizual dacă sunt separate corespunzător şi de a le prelua separat şi a nu le amesteca în timpul transportului cu alte deşeuri sau materiale cu proprietăţi diferite.

(3) Este interzisă incinerarea deşeurilor colectate separat pentru pregătirea pentru reutilizare şi reciclare în temeiul art. 17 alin. (1)-(4) şi al art. 33, cu excepţia deşeurilor care provin din operaţiuni de tratare ulterioară a deşeurilor colectate separat, pentru care incinerarea reprezintă rezultatul optim din punct de vedere ecologic în conformitate cu art. 4.

(4) Autoritatea publică teritorială pentru protecţia mediului poate autoriza din punctul de vedere al protecţiei mediului, în baza procedurilor generale stabilite de autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului sau ANPM, derogări de la alin. (1), cu condiţia să fie îndeplinită una dintre următoarele condiţii:

a) colectarea amestecată a anumitor tipuri de deşeuri nu le afectează potenţialul de a fi supuse pregătirii pentru reutilizare, reciclării sau altor operaţiuni de valorificare în conformitate cu art. 4, iar operaţiunile respective produc un rezultat de o calitate comparabilă cu cea obţinută în urma colectării separate;

b) colectarea separată nu produce rezultatul optim din punct de vedere ecologic dacă se ţine seama de impactul integral asupra mediului al gestionării fluxurilor corespunzătoare de deşeuri;

c) colectarea separată nu este fezabilă din punct de vedere tehnic, având în vedere bunele practici de colectare a deşeurilor;

d) colectarea separată ar presupune costuri economice disproporţionate, având în vedere costurile generate de impactul negativ asupra sănătăţii şi mediului al colectării şi tratării deşeurilor mixte, potenţialul unor îmbunătăţiri în materie de eficienţă în colectarea şi tratarea deşeurilor, veniturile provenite din vânzarea de materii prime secundare, precum şi aplicarea principiului „poluatorul plăteşte" şi răspunderea extinsă a producătorilor.

(5) Autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului şi ANPM reexaminează derogările acordate în temeiul alin. (4), ţinând seama de bunele practici aplicate în colectarea separată a deşeurilor şi ghidurile/orientările/normele adoptate de Comisia Europeană în materie de gestionare a deşeurilor.

(6) Producătorii de deşeuri şi deţinătorii de deşeuri, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a se respecta alin. (1) şi a se facilita sau îmbunătăţi valorificarea, adoptă măsurile pentru a elimina, înainte sau în timpul valorificării, substanţele periculoase, amestecurile şi componentele provenite de la deşeuri periculoase, pentru a fi tratate în conformitate cu prevederile art. 4 şi art. 21.

(7) ANPM, până la data de 31 decembrie 2021, transmite Comisiei Europene un raport privind punerea în aplicare a prezentului articol în ceea ce priveşte deşeurile municipale şi biodeşeurile, inclusiv privind acoperirea materială şi teritorială a colectării separate şi eventualele derogări în temeiul alin. (4).

Articolul 17

(1) Autorităţile publice centrale cu atribuţii în domeniul protecţiei mediului sau economiei adoptă sau, după caz, propun prin intermediul ghidurilor/ordinelor de ministru/hotărârilor de Guvern, în funcţie de domeniul de reglementare, măsuri adecvate pentru promovarea activităţilor de pregătire pentru reutilizare, în special prin încurajarea instituirii şi sprijinirea reţelelor de pregătire pentru reutilizare şi de reparare, prin facilitarea, atunci când acest lucru este compatibil cu gestionarea corespunzătoare a deşeurilor, a accesului reţelelor respective la deşeurile deţinute de sistemele sau instalaţiile de colectare, care pot fi pregătite pentru reutilizare, însă nu sunt prevăzute să fie pregătite pentru reutilizare de respectivele sisteme sau instalaţii, şi prin promovarea utilizării instrumentelor economice, a criteriilor aplicabile achiziţiilor publice, a obiectivelor cantitative sau a altor măsuri.

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului promovează reciclarea de înaltă calitate şi, în acest scop instituie colectarea separată a deşeurilor cu respectarea prevederilor art. 16 alin. (1) dacă nu se aplică art. 16 alin. (4).

(3) Producătorii de deşeuri şi deţinătorii de deşeuri cu condiţia respectării prevederilor art. 16 alin. (1) şi (4) introduc colectarea separată cel puţin pentru hârtie, metal, plastic şi sticlă, iar până la data de 1 ianuarie 2025 şi pentru textile.

(4) Titularul autorizaţiei de construire/desfiinţare emise de către autoritatea administraţiei publice locale, centrale sau de către instituţiile abilitate să autorizeze lucrările de construcţii cu caracter special are obligaţia de a avea un plan de gestionare a deşeurilor din activităţi de construire şi/sau desfiinţare, după caz, prin care se instituie sisteme de sortare pentru deşeurile provenite din activităţi de construcţie şi desfiinţare, cel puţin pentru lemn, materiale minerale - beton, cărămidă, gresie şi ceramică, piatră, metal, sticlă, plastic şi ghips pentru reciclarea/reutilizarea lor pe amplasament, în măsura în care este fezabil din punct de vedere economic, nu afectează mediul înconjurător şi siguranţa în construcţii, precum şi de a lua măsuri de promovare a demolărilor selective pentru a permite eliminarea şi manipularea în condiţii de siguranţă a substanţelor periculoase pentru a facilita reutilizarea şi reciclarea de înaltă calitate prin eliminarea materialelor nevalorificabile.

(5) Autorităţile administraţiei publice locale ale unităţilor administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, respectiv asociaţiile de dezvoltare intercomunitară ale acestora, după caz, au următoarele obligaţii:

a) să asigure colectarea separată cel puţin pentru deşeurile de hârtie, metal, plastic şi sticlă din deşeurile municipale, să stabilească dacă gestionarea acestor deşeuri se face în cadrul unui singur contract de delegare a serviciului de salubrizare sau pe mai multe tipuri de materiale/contract/contracte distincte pentru toate tipurile de materiale/pe tip de material şi să organizeze atribuirea conform deciziei luate;

b) să atingă un nivel de pregătire pentru reutilizare şi reciclare de minimum 50% din masa totală generată, minim pentru deşeurile de hârtie, metal, plastic şi sticlă provenind din deşeurile menajere sau, după caz, din alte surse, în măsura în care aceste fluxuri de deşeuri sunt similare deşeurilor care provin din gospodării;

c) să atingă, până în anul 2025 un nivel minim de pregătire pentru reutilizare şi reciclarea deşeurilor municipale de 55% din masă;

d)să atingă, până în anul 2030 un nivel minim de pregătire pentru reutilizare şi reciclarea deşeurilor municipale de 60% din masă;

e)să atingă, până în anul 2035 un nivel minim de pregătire pentru reutilizare şi reciclarea deşeurilor municipale de 65% din masă;

f)să includă în caietele de sarcini şi în contractele de delegare a gestiunii serviciului de salubrizare, în aplicarea principiilor prevăzute la art. 3 din Legea serviciului de salubrizare a localităţilor nr. 101/2006, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, tarife distincte pentru activităţile desfăşurate de operatorii de salubrizare pentru gestionarea deşeurilor prevăzute la lit. a), respectiv pentru gestionarea deşeurilor, altele decât cele prevăzute la lit. a);

g)să stabilească şi să includă în caietele de sarcini, în contractele de delegare a gestiunii serviciului de salubrizare şi în regulamentele serviciului de salubrizare indicatori de performanţă pentru fiecare activitate din cadrul serviciului de salubrizare, care să cuprindă indicatorii prevăzuţi în anexa nr. 5, astfel încât să atingă obiectivele de reciclare prevăzute la lit. b)-e) şi penalităţi pentru nerealizarea lor;

h)să implementeze, cu respectarea prevederilor Ordonanţei Guvernului nr. 21/1992 privind protecţia consumatorilor, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, instrumentul economic „plăteşte pentru cât arunci", bazat pe unul sau mai multe dintre următoarele elemente:

(i) volum;

(ii) frecvenţă de colectare;

(iii) greutate;

(iv) saci de colectare personalizaţi;

i)să stabilească şi să aprobe pentru beneficiarii serviciului de salubrizare tarife/taxe distincte pentru gestionarea deşeurilor prevăzute la lit. a), respectiv pentru gestionarea deşeurilor, altele decât cele prevăzute la lit. a), şi sancţiunile aplicate în cazul în care beneficiarul serviciului nu separă în mod corespunzător cele două fluxuri de deşeuri;

j)să includă în tarifele/taxele prevăzute la lit. i) pentru gestionarea deşeurilor prevăzute la lit. a) contribuţia pentru economia circulară prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. c) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările şi completările ulterioare, numai pentru deşeurile destinate a fi eliminate prin depozitare rezultate din aplicarea indicatorilor de performanţă prevăzuţi în contracte;

k)să includă în tarifele/taxele prevăzute la lit. i) pentru gestionarea deşeurilor, altele decât cele prevăzute la lit. a), contribuţia pentru economia circulară prevăzută în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 196/2005, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările şi completările ulterioare, pentru deşeurile destinate a fi eliminate prin depozitare;

l)să stabilească prin contracte de delegare în sarcina operatorilor de salubrizare suportarea contribuţiei pentru economia circulară pentru cantităţile de deşeuri municipale destinate a fi depozitate care depăşesc cantităţile corespunzătoare indicatorilor de performanţă prevăzuţi în contracte;

m)să organizeze, să gestioneze şi să coordoneze activitatea de colectare a deşeurilor provenite de la lucrări pentru care nu este necesară emiterea unei autorizaţii de construire/desfiinţare potrivit art. 11 din Legea nr. 50/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

n)să organizeze, să gestioneze şi să coordoneze activitatea de colectare a deşeurilor provenite de la lucrări de construcţii abandonate pe teritoriul lor administrativ.

(6) Producătorii au obligaţia să acopere costurile de gestionare a deşeurilor din deşeurile municipale pentru care se aplică răspunderea extinsă a producătorului stabilite de prezenta ordonanţă de urgenţă şi prin Legea nr. 249/2015, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 212/2015, cu modificările şi completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 1.132/2008, cu modificările şi completările ulterioare, Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 5/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

(7) Titularii pe numele cărora au fost emise autorizaţii de construire şi/sau desfiinţare potrivit prevederilor Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, au obligaţia să gestioneze deşeurile din construcţii şi desfiinţări, astfel încât să atingă un nivel de pregătire pentru reutilizare, reciclare şi alte operaţiuni de valorificare materială, inclusiv operaţiuni de rambleiere care utilizează deşeuri pentru a înlocui alte materiale, de minimum 70% din masa deşeurilor nepericuloase provenite din activităţi de construcţie şi desfiinţări, cu excepţia materialelor geologice naturale definite la categoria 17 05 04 din anexa la Decizia Comisiei

din 18 decembrie 2014 de modificare a Deciziei 2000/532/CE de stabilire a unei liste de deşeuri în temeiul Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European şi a Consiliului.

Articolul 18

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului poate să solicite Comisiei Europene amânarea cu până la 5 ani a termenelor stabilite pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute la art. 17 alin. (5) lit. (c)-(e) dacă a pregătit pentru reutilizare şi a reciclat mai puţin de 20% sau a eliminat prin depozitare peste 60% din deşeurile sale municipale generate în 2013, potrivit datelor indicate în chestionarul comun al OCDE şi Eurostat.

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului, cel târziu cu 24 de luni înainte de expirarea termenelor prevăzute art. 17 alin. (5) lit. (c)-(e), informează Comisia Europeană cu privire la intenţia sa de a amâna termenul respectiv şi prezintă un plan de implementare în conformitate cu anexa nr. 6.

(3) Autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului, în cazul amânării termenului de îndeplinire a obiectivelor în conformitate cu alin. (1), ia măsurile necesare pentru ca rata de pregătire pentru reutilizare şi reciclarea deşeurilor municipale să crească după cum urmează:

a)la minimum 50% până în anul 2025 în cazul amânării termenului stabilit pentru îndeplinirea obiectivului prevăzut la art. 17 alin. (5) lit. (c);

b)la minimum 55% până în anul 2030 în cazul amânării termenului stabilit pentru îndeplinirea obiectivului prevăzut la art. 17 alin. (5) lit. (d);

c)la minimum 60% până în anul 2035 în cazul amânării termenului stabilit pentru îndeplinirea obiectivului prevăzut la art. 17 alin. (5) lit. (e).

(4) Planul de implementare prevăzut la alin. (2) se revizuieşte la solicitarea Comisiei Europene şi se transmite în termen de 3 luni de la primirea solicitării.

Articolul 19

Reguli pentru calcularea îndeplinirii obiectivelor

(1) Pentru a calcula dacă s-au îndeplinit obiectivele prevăzute la art. 17 alin. (5) lit. (c)-(e) şi la art. 18 alin. (1) şi (2):

a)ANPM calculează cantitatea deşeurilor municipale generate şi pregătite pentru reutilizare sau reciclate într-un an calendaristic;

b)cantitatea deşeurilor municipale pregătite pentru reutilizare se calculează ca fiind cantitatea produselor sau a componentelor produselor care au devenit deşeuri municipale şi care au fost supuse tuturor operaţiunilor necesare de verificare, curăţare sau reparare pentru a se permite reutilizarea lor fără nicio operaţiune suplimentară de sortare sau pre-tratare;

c)cantitatea deşeurilor municipale reciclate se calculează ca fiind cantitatea deşeurilor care, după ce au fost supuse tuturor operaţiunilor necesare de verificare, sortare şi altor operaţiuni preliminare pentru eliminarea materialelor uzate care nu sunt vizate de operaţia de reprocesare respectivă pentru asigurarea unei înalte calităţi a reciclării, intră în operaţiunea de reciclare unde deşeurile sunt, de fapt, reprelucrate în produse, materiale sau substanţe;

d)cantitatea de deşeuri municipale biodegradabile care intră în tratare aerobă sau anaerobă poate fi considerată ca fiind reciclată în cazul în care tratarea generează compost, digestat sau alte materiale într-o cantitate a conţinutului reciclat similară cu cea a materialelor iniţiale, care urmează să fie utilizat ca produs, material sau substanţă reciclată.

(2)În sensul alin. (1) lit. (c), cantitatea deşeurilor municipale reciclate se măsoară în tone la momentul în care deşeurile intră în operaţiunea de reciclare.

(3) Prin excepţie de la alin. (1), cantitatea deşeurilor municipale reciclate poate fi cântărită la finalul unei operaţiuni de sortare cu condiţia ca:

a)deşeurile rezultate respective să fie reciclate ulterior;

b)cantitatea materialelor sau a substanţelor care sunt eliminate prin operaţiuni ulterioare înainte de operaţiunea de reciclare, nefiind reciclate ulterior, să nu fie inclusă în cantitatea deşeurilor raportate ca reciclate.

(4) Pentru a asigura îndeplinirea condiţiilor prevăzute la alin. (1) lit. c), alin. (2) şi (3), autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului instituie un sistem eficace de control al calităţii şi de trasabilitate a deşeurilor municipale, gestionat de către Administraţia Fondului pentru Mediu, sistemul conţinând localizarea, istoricul cantităţilor şi a operaţiunilor de gestionare a deşeurilor municipale, precum colectarea, transportul, reciclarea şi după caz valorificarea, sortarea şi eliminarea prin identificare electronică.

(5) Pentru a se garanta fiabilitatea şi exactitatea datelor acumulate referitoare la deşeurile reciclate, sistemul prevăzut la art. 71 alin. (4) constă în registre electronice înfiinţate în temeiul art. 48 alin. (7) şi (8) sau în specificaţii tehnice pentru cerinţele de calitate aplicabile deşeurilor sortate sau în ratele medii ale pierderii de deşeuri sortate pentru diferite tipuri de deşeuri şi, respectiv, practicile de gestionare a deşeurilor.

(6) Ratele medii ale pierderilor în urma procesului de sortare, aplicate potrivit alin. (3), se utilizează numai în cazurile în care nu pot fi obţinute date fiabile şi se calculează pe baza regulilor de calcul prevăzute în deciziile delegate adoptate de către Comisia Europeană.

(7) Începând cu 1 ianuarie 2027, ANPM consideră biodeşeurile municipale care intră în tratare aerobă sau anaerobă ca fiind reciclate numai dacă au fost colectate separat sau au fost separate la sursă, conform art. 33.

(8) Cantitatea de deşeuri care nu mai sunt considerate deşeuri în urma unei operaţiuni de pregătire înainte de reprocesare poate fi considerată reciclată şi inclusă de ANPM în calculul obiectivelor prevăzute la art. 17 alin. (5) lit. (c)-(e) şi la art. 18 alin. (1) numai dacă materialele în cauză sunt destinate reprocesării ulterioare în produse, materiale sau substanţe ce vor fi folosite în scopul iniţial sau în alte scopuri.

(9) Materialele care nu mai au statutul de deşeu şi care urmează să fie folosite drept combustibil sau pentru un alt mod de generare a energiei sau care urmează să fie incinerate, folosite pentru rambleiere sau eliminate în depozitele de deşeuri nu sunt luate în calcul la îndeplinirea obiectivelor de reciclare prevăzute la art. 17 alin. (5).

(10) Pentru a calcula dacă s-au îndeplinit obiectivele prevăzute la art. 17 alin. (5) lit. (c)-(e) şi la art. 18 alin. (1), ANPM consideră reciclarea metalelor separate după incinerarea deşeurilor municipale, cu condiţia ca metalele reciclate să îndeplinească criteriile de calitate prevăzute în actul adoptat de Comisia Europeană şi publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene care reglementează normele pentru calculul, verificarea şi raportarea datelor, în special în ceea ce priveşte metodologia comună pentru calculul greutăţii metalelor care au fost reciclate.

(11)În cazul în care în vederea îndeplinirii obiectivelor prevăzute la art. 17 alin. (5) lit. (b)-(e) şi art. 18 alin. (1) deşeurile sunt trimise către alt stat membru în scopul reciclării sau al rambleierii sunt luate în calcul numai deşeurile colectate de pe teritoriul naţional.

(12)În cazul în care în vederea îndeplinirii obiectivelor prevăzute la art. 17 alin. (5) lit. (b)-(e) şi art. 18 alin. (1) deşeurile sunt exportate în ţări din afara Uniunii Europene sunt luate în calcul numai deşeurile colectate de pe teritoriul naţional şi numai dacă:

a)sunt respectate prevederile alin. (4)-(6);

b)exportatorul poate demonstra că transferurile de deşeuri respectă prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deşeuri;

c)tratarea deşeurilor în afara Uniunii Europene a avut loc în condiţii care sunt în mare parte echivalente cu cerinţele dreptului relevant al Uniunii Europene privind protecţia mediului.

(13) În cazul în care materialele obţinute în urma tratării sunt utilizate pe terenuri se consideră ca fiind reciclate numai dacă această utilizare aduce beneficii agriculturii sau ameliorării ecologice.

Articolul 20

Eliminarea

(1) Producătorii de deşeuri şi deţinătorii de deşeuri au obligaţia să supună deşeurile care nu au fost valorificate potrivit art. 15 unei operaţiuni de eliminare în condiţii de siguranţă, care îndeplinesc cerinţele art. 21.

(2) Operatorii economici autorizaţi din punctul de vedere al protecţiei mediului pentru activitatea de eliminare a deşeurilor au următoarele obligaţii:

a)să asigure eliminarea în totalitate a deşeurilor care le sunt încredinţate;

b)să folosească cele mai bune tehnici disponibile şi care nu implică costuri excesive pentru eliminarea deşeurilor;

c)să introducă în instalaţia de eliminare numai deşeurile menţionate în autorizaţia emisă de agenţia judeţeană pentru protecţia mediului, ANPM, după caz, şi să respecte tehnologia de eliminare aprobată de acestea.

(3) Abandonarea deşeurilor este interzisă.

(4) Eliminarea deşeurilor în afara spaţiilor autorizate în acest scop este interzisă.

(5) Se interzice incendierea oricărui tip de deşeu şi/sau substanţă sau obiect.

La data de 07-04-2022 Alineatul (5) din Articolul 20 , Capitolul II a fost modificat de Punctul 1, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 38 din 6 aprilie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 344 din 07 aprilie 2022

(6) Îngroparea deşeurilor de orice fel este interzisă.

La data de 07-04-2022 Articolul 20 din Capitolul II a fost completat de Punctul 2, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 38 din 6 aprilie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 344 din 07 aprilie 2022

Articolul 21

Gestionarea deşeurilor trebuie să se realizeze fără a pune în pericol sănătatea populaţiei şi fără a dăuna mediului, în special:

a) fără a genera riscuri de contaminare pentru aer, apă, sol, faună sau floră;

b) fără a crea disconfort din cauza zgomotului sau a mirosurilor; şi

c) fără a afecta negativ peisajul sau zonele de interes special.

Articolul 22

Costuri

(1) În conformitate cu principiul „poluatorul plăteşte", costurile gestionării deşeurilor, inclusiv cele aferente infrastructurii necesare şi exploatării acesteia, urmează să fie suportate de producătorul iniţial de deşeuri sau de deţinătorii actuali ori deţinătorii anteriori ai deşeurilor.

(2) La propunerea autorităţii publice centrale pentru protecţia mediului, cu respectarea obligaţiilor prevăzute la art. 12, prin actul normativ care reglementează categoria de deşeuri se stabilesc cazurile în care costurile gestionării deşeurilor urmează să fie suportate în întregime sau parţial de către producătorul produsului din care derivă deşeul respectiv şi eventuala participare a distribuitorilor unui asemenea produs la aceste costuri.

(3) În cazul deşeurilor abandonate şi în cazul în care producătorul/deţinătorul de deşeuri este necunoscut, inclusiv în cazul în care proprietarul terenului pe care sunt abandonate deşeurile nu este cunoscut, cheltuielile legate de curăţarea şi refacerea mediului, precum şi cele de transport, valorificare, recuperare/reciclare, eliminare sunt suportate de către unitatea administrativ-teritorială.

(4) După identificarea producătorului/deţinătorului de deşeuri, acesta este obligat să suporte atât cheltuielile prevăzute la alin. (3), efectuate de unitatea administrativ- teritorială, cât şi pe cele legate de acţiunile întreprinse pentru identificare.

Capitolul III
Gestionarea deşeurilor

Articolul 23

Responsabilitatea pentru gestionarea deşeurilor

(1) Producătorul de deşeuri iniţial sau, după caz, orice deţinător de deşeuri are obligaţia de a efectua operaţiunile de tratare în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1)-(3) şi art. 21 prin mijloace proprii sau prin intermediul unui operator economic autorizat care desfăşoară activităţi de tratare a deşeurilor sau unui operator public ori privat de colectare a deşeurilor în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1)-(3) şi art. 21.

(2) Deţinătorul de deşeuri, care execută lucrări de construire/desfiinţare pentru care nu este obligatorie emiterea unei autorizaţii de construire, potrivit prevederilor art. 11 din Legea nr. 50/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, are obligaţia să utilizeze sistemul organizat de autoritatea administraţiei publice locale de pe raza administrativ-teritorială în care îşi are domiciliul potrivit art. 17 alin. (5) lit. m).

(3) Operatorii economici autorizaţi din punctul de vedere al protecţiei mediului să efectueze operaţiuni de colectare de deşeuri au obligaţia să le predea numai la instalaţii autorizate pentru efectuarea unei operaţiuni de eliminare sau valorificare, după caz, prevăzute în anexele nr. 3 şi 7, cu respectarea prevederilor art. 21.

(4) Pentru îndeplinirea obligaţiilor legale privind gestionarea deşeurilor, titularul unei activităţi, pentru care autoritatea competentă pentru protecţia mediului a emis o autorizaţie de mediu/autorizaţie integrată de mediu, are obligaţia să desemneze o persoană din rândul angajaţilor proprii sau să delege această obligaţie unei terţe persoane.

(5) Persoanele desemnate, prevăzute la alin. (4), trebuie să fie instruite în domeniul prevenirii generării de deşeuri şi al **managementului deşeurilor**, inclusiv în domeniul substanţelor periculoase, ca urmare a absolvirii unor programe de perfecţionare şi specializare recunoscute la nivel naţional conform Ordonanţei Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulţilor, cu modificările şi completările ulterioare.

Articolul 24

(1) Producătorul sau deţinătorul care transferă deşeuri către una dintre persoanele fizice autorizate ori persoanele juridice prevăzute la art. 23 alin. (1) în vederea efectuării unor operaţiuni de tratare preliminară operaţiunilor de valorificare sau de eliminare completă nu este scutit, ca regulă generală de responsabilitatea pentru realizarea operaţiunilor de valorificare ori de eliminare completă.

(2) La propunerea autorităţii publice centrale pentru protecţia mediului, prin actul normativ care reglementează categoria de deşeuri se stabilesc condiţiile cu privire la responsabilitatea gestionării deşeurilor şi cazurile în care producătorului iniţial de deşeuri îi revine responsabilitatea pentru întregul lanţ al procesului de tratare sau cazurile în care responsabilitatea producătorului şi a deţinătorului de deşeuri se poate împărţi ori delega între factorii implicaţi în lanţul procesului de tratare.

(3) La propunerea autorităţii publice centrale pentru protecţia mediului, prin actul normativ care reglementează categoria de deşeuri, în conformitate cu prevederile art. 12, se stabileşte dacă organizarea activităţilor de gestionare a deşeurilor revine parţial sau în totalitate producătorului produsului din care derivă deşeul respectiv şi măsura în care distribuitorul produsului respectiv participă la această responsabilitate.

(4) Prevederile alin. (2) şi (3) se aplică în măsura în care studiile de evaluare efectuate la solicitarea autorităţii publice centrale pentru protecţia mediului stabilesc oportunitatea împărţirii responsabilităţii privind gestionarea deşeurilor.

(5) În cazul în care împărţirea responsabilităţii privind tratarea deşeurilor implică transportul deşeurilor peste frontiera României în Uniunea Europeană, acesta se poate realiza numai cu respectarea prevederilor comunitare referitoare la transferurile de deşeuri, iar în cazul transportului către ţări terţe, cu respectarea acordurilor şi reglementărilor internaţionale.

(6) La controlul şi supravegherea transporturilor deşeurilor peste frontiera României se aplică Regulamentul Parlamentului European şi al Consiliului (CE) nr. 1.013/2006 privind transferul de deşeuri, cu modificările şi completările ulterioare.

Articolul 25

Principiile autonomiei şi proximităţii

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului colaborează cu celelalte autorităţi publice cu atribuţii în domeniul gestionării deşeurilor şi cu autorităţile competente din alte state membre, dacă este necesar sau oportun, pentru stabilirea unei reţele naţionale integrate în cea comunitară, adecvate de unităţi de eliminare a deşeurilor şi de instalaţii de valorificare a deşeurilor municipale mixte colectate din gospodăriile populaţiei, inclusiv în cazul în care această colectare vizează şi astfel de deşeuri provenite de la alţi producători, ţinând seama de cele mai bune tehnici disponibile, care nu implică costuri excesive, cu respectarea cerinţelor prevăzute în Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană.

(2) Reţeaua prevăzută la alin. (1) este concepută astfel încât să permită Uniunii Europene să asigure prin mijloace proprii eliminarea deşeurilor, precum şi valorificarea deşeurilor municipale mixte colectate din gospodăriile populaţiei, inclusiv în cazul în care această colectare vizează şi astfel de deşeuri provenite de la alţi producători, şi pentru a permite României să acţioneze individual în acest scop, ţinând cont de condiţiile geografice sau de necesitatea de instalaţii specializate pentru anumite tipuri de deşeuri.

(3) Reţeaua prevăzută la alin. (1) trebuie să permită eliminarea şi valorificarea deşeurilor municipale mixte colectate din gospodăriile populaţiei, inclusiv în cazul în care această colectare vizează şi astfel de deşeuri provenite de la alţi producători în cele mai apropiate instalaţii adecvate, prin cele mai potrivite metode şi tehnici, pentru a asigura un înalt nivel de protecţie pentru mediu şi pentru sănătatea publică.

(4) Prin derogare de la prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deşeuri, cu modificările ulterioare, ANPM poate limita, în vederea protejării reţelei naţionale de instalaţii, intrările transporturilor de deşeuri destinate incineratoarelor clasificate ca instalaţii de valorificare, în cazul în care autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului a stabilit că asemenea transporturi ar duce la necesitatea eliminării deşeurilor

naţionale sau ar presupune tratarea respectivelor deşeuri într-un mod care nu este consecvent cu planul naţional de gestionare a deşeurilor.

(5) În cazul în care ANPM aplică prevederile alin. (4), aceasta notifică decizia Comisiei Europene.

(6) ANPM poate, de asemenea, să limiteze ieşirile transporturilor de deşeuri din considerente de mediu, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1.013/2006.

(7) Principiile autonomiei şi proximităţii nu semnifică obligaţia de a deţine la nivel naţional toate tipurile de instalaţii pentru valorificarea şi eliminarea deşeurilor.

Articolul 26

La elaborarea documentelor strategice locale şi la aprobarea investiţiilor în domeniul gestionării deşeurilor, autorităţile publice locale iau în considerare principiul autonomiei şi proximităţii, fără a încălca prevederile planului naţional de gestionare a deşeurilor şi strategiei naţionale de gestionare a deşeurilor.

Articolul 27

Controlul deşeurilor periculoase

(1) Producătorii şi deţinătorii de deşeuri periculoase, precum şi operatorii economici autorizaţi din punctul de vedere al protecţiei mediului să desfăşoare activităţi de colectare, transport, stocare şi tratare a deşeurilor periculoase sunt obligaţi să colecteze, să transporte şi să stocheze separat diferitele categorii de deşeuri periculoase, în funcţie de proprietăţile fizico-chimice, de compatibilităţi şi de natura substanţelor de stingere care pot fi utilizate pentru fiecare categorie de deşeuri în caz de incendiu, astfel încât să se poată asigura un grad ridicat de protecţie a mediului şi a sănătăţii populaţiei potrivit prevederilor art. 21, incluzând asigurarea trasabilităţii de la locul de generare la destinaţia finală, pentru a îndeplini prevederile art. 48.

(2) Controlul privind generarea, colectarea, operaţiunile de transfer, stocarea temporară şi tratarea în cazul deşeurilor periculoase se efectuează de către instituţiile abilitate prin normele juridice în vigoare şi are în vedere, în mod deosebit, originea, destinaţia, precum şi măsurile luate de producătorul de deşeuri pentru ambalarea şi etichetarea unor astfel de deşeuri.

(3) Modalitatea de reglementare a transferului deşeurilor periculoase pe teritoriul naţional este reglementată prin hotărâre a Guvernului.

(4) Activităţile prevăzute la alin. (1) se urmăresc şi se supun controlului Gărzii Naţionale de Mediu.

Articolul 28

Interzicerea amestecării deşeurilor periculoase

(1) Producătorii şi deţinătorii de deşeuri periculoase, inclusiv comercianţii şi brokerii care intră fizic în posesia deşeurilor, au obligaţia să nu amestece diferitele categorii de deşeuri periculoase cu alte categorii de deşeuri periculoase sau cu alte deşeuri, substanţe ori materiale.

(2) Amestecarea include diluarea substanţelor periculoase.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), autorităţile publice teritoriale pentru protecţia mediului pot autoriza amestecarea dacă:

a) operaţiunea de amestecare este efectuată de un operator economic autorizat, potrivit prevederilor art. 34;

b) sunt respectate condiţiile prevăzute la art. 21, iar efectele nocive ale gestionării deşeurilor asupra sănătăţii populaţiei şi asupra mediului nu sunt agravate;

c) operaţiunea de amestecare se realizează în conformitate cu cele mai bune tehnici disponibile;

d) caracterizarea deşeurilor prevăzută la art. 8 alin. (4) permite acest proces.

(4) În situaţiile în care au fost amestecate în mod ilegal deşeuri periculoase, încălcându-se dispoziţiile prezentului articol, deţinătorul deşeurilor este obligat, cu respectarea prevederilor art. 62, să efectueze separarea acestora dacă este fezabilă din punct de vedere tehnic şi necesară cu respectarea art. 21.

(5) În cazul în care separarea nu este necesară în conformitate cu alin. (4), deţinătorul deşeurilor trebuie să trateze deşeurile amestecate în cadrul unei instalaţii care dispune de o autorizaţie pentru tratarea unui astfel de amestec, în conformitate cu art. 34 şi art. 35.

Articolul 29

(1) Producătorii şi deţinătorii de deşeuri sunt obligaţi să se asigure că pe durata efectuării operaţiunilor de colectare, transport şi stocare a deşeurilor periculoase, acestea sunt ambalate şi etichetate potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.272/2008 al Parlamentului European şi al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea şi ambalarea substanţelor şi a amestecurilor, de

modificare şi de abrogare a Directivelor 67/548/CEE şi 1999/45/CE, precum şi de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.907/2006, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Transferul deşeurilor periculoase pe teritoriul naţional trebuie să fie însoţit de documentul de identificare prevăzut în anexa IB la Regulamentul (CE) nr. 1.013/2006, cu modificările şi completările ulterioare

Articolul 30

Deşeurile periculoase provenite din gospodării

(1) Până la 1 ianuarie 2025, autorităţile administraţiei publice locale ale unităţilor administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, respectiv asociaţiile de dezvoltare intercomunitară ale acestora trebuie să organizeze colectarea separată a fracţiei de deşeuri periculoase care provin din gospodării, să se asigure ca sunt tratate în conformitate cu art. 4 şi 21 şi că nu contaminează alte fluxuri de deşeuri municipale.

(2) Art. 27-29 nu se aplică deşeurilor mixte provenite din gospodării.

(3) Art. 29 nu se aplică fracţiunilor separate de deşeuri periculoase provenind din gospodării atât timp cât colectarea, eliminarea sau valorificarea lor nu a fost acceptată de o unitate sau întreprindere care a obţinut o autorizaţie sau a fost înregistrată în conformitate cu art. 34 şi art. 35.

(4) Persoanele fizice au obligaţia să depună deşeurile provenite din gospodărie, pe tipuri, în sistemul de colectare separată a deşeurilor municipale gestionate de operatorii economici prevăzuţi în Legea nr. 101/2006, republicată, cu modificările ulterioare, inclusiv în centrele prevăzute la art. 60 pct. A lit. h) şi i).

(5) Persoanele fizice care deţin în gospodărie uleiuri vegetale folosite sunt obligate să predea cu titlu gratuit întreaga cantitate numai operatorilor economici autorizaţi să desfăşoare activităţi de salubritate, colectare, valorificare şi/sau de eliminare a uleiurilor uzate.

Articolul 31

Uleiurile uzate

(1) Cu respectarea obligaţiilor privind gestionarea deşeurilor periculoase prevăzute la art. 28 şi art. 29, producătorii şi deţinătorii de uleiuri uzate, excluzând persoanele fizice, trebuie să adopte măsurile necesare pentru a se asigura că:

a)uleiurile uzate sunt colectate separat ţinând cont de bunele practici în recipiente închise etanş, rezistente la şoc mecanic şi termic, cu excepţia cazului în care colectarea separată nu este posibilă din punct de vedere tehnic;

b)uleiurile uzate sunt tratate, acordându-se prioritate regenerării sau, alternativ, altor operaţiuni de reciclare care au un rezultat general echivalent sau mai bun asupra mediului decât regenerarea, în conformitate cu art. 4 şi 21;

c)uleiurile uzate prezentând caracteristici diferite nu se amestecă, iar uleiurile uzate nu se amestecă cu alte tipuri de deşeuri sau substanţe, dacă o astfel de amestecare împiedică regenerarea lor sau alte operaţiuni de reciclare care ar genera rezultate echivalente sau mai bune, în ansamblu, asupra mediului decât regenerarea;

d)uleiurile uzate sunt stocate în recipiente adecvate în spaţii corespunzător amenajate, împrejmuite şi securizate, pentru prevenirea scurgerilor necontrolate.

(2) Staţiile de distribuţie a produselor petroliere şi alţi operatori economici care comercializează uleiuri de motor şi de transmisie au următoarele obligaţii:

a)să amenajeze în incintă un spaţiu de colectare a uleiurilor uzate sau într-o zonă aflată la o distanţă acceptabilă pentru clienţi şi să asigure colectarea cu titlu gratuit a acestora pentru tipurile de uleiuri comercializate;

b)să predea uleiurile uzate colectate operatorilor economici autorizaţi din punctul de vedere al protecţiei mediului să efectueze această operaţie;

c)să afişeze la loc vizibil indicatoare privind amplasarea spaţiilor de colectare.

(3) Producătorii şi deţinătorii de uleiuri uzate, cu excepţia persoanelor fizice, sunt obligaţi să predea cu titlu gratuit întreaga cantitate numai operatorilor economici autorizaţi să desfăşoare activităţi de salubritate, colectare, valorificare şi/sau de eliminare a uleiurilor uzate.

(4) APM publică pe site-ul propriu lista cu operatorii economici autorizaţi să desfăşoare activităţi de salubritate, colectare, valorificare şi/sau de eliminare a uleiurilor uzate.

Articolul 32

(1) Producătorii şi importatorii de uleiuri şi lubrifianţi sunt obligaţi să informeze publicul asupra necesităţii colectării şi despre beneficiile aduse de valorificarea şi/sau eliminarea adecvate a uleiurilor uzate; informaţia trebuie amplasată în locuri vizibile la toate punctele de comercializare şi trebuie să conţină următorul text:

Acest ulei trebuie predat unui colector autorizat după utilizare!

(2) Uleiurile de motor şi de transmisie destinate comercializării trebuie să aibă inscripţionat pe ambalaj următorul text: „Acest ulei trebuie predat unui colector autorizat după utilizare! Este interzisă amestecarea acestui ulei cu solvenţi, lichid de frână şi lichid de răcire. Este interzisă utilizarea acestuia drept carburant în amestec cu motorină".

(3) În scopul colectării separate a uleiurilor uzate şi al tratării lor corespunzătoare, autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului adoptă sau după caz propune potrivit condiţiilor naţionale, prin ordin al ministrului sau hotărâre a Guvernului, măsuri noi, cum ar fi cerinţe tehnice, responsabilitatea producătorilor, instrumente economice sau acorduri voluntare.

(4) Pentru a acorda prioritate regenerării uleiurilor uzate se respectă prevederile art. 11 sau art. 12 din Regulamentul (CE) nr. 1.013/2006, cu modificările şi completările ulterioare, în cazul transferului de uleiuri uzate dinspre România către instalaţii de incinerare sau coincinerare aflate pe teritoriul altor state membre ori ţări terţe.

Articolul 33

Biodeşeurile

(1) Autorităţile administraţiei publice locale ale unităţilor administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, respectiv asociaţiile de dezvoltare intercomunitară ale acestora cu respectarea art. 16 alin. (1), (2) şi (4) trebuie ca până la 31 decembrie 2023 să organizeze colectarea separată şi reciclarea la sursă a biodeşeurilor sau colectarea separată a acestora fără a le amesteca cu alte tipuri de deşeuri.

(2) APM stabileşte şi decide prin autorizaţia de mediu dacă deşeurile cu proprietăţi similare în materie de biodegradabilitate şi compostabilitate care sunt conforme cu standardele europene, normele tehnice prevăzute de Legea nr. 181/2020 privind gestionarea deşeurilor nepericuloase compostabile sau cu standarde/norme naţionale echivalente pentru ambalaje valorificabile prin compostare şi biodegradare pot fi colectate împreună cu biodeşeurile.

(3) Autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului adoptă sau, după caz, propune prin intermediul ghidurilor/ ordinelor de ministru/hotărârilor de Guvern măsuri adecvate în conformitate cu art. 4 şi 21, pentru a:

a)încuraja reciclarea, inclusiv compostarea şi fermentarea biodeşeurilor, într-un mod care asigură un înalt nivel de protecţie a mediului, rezultatele acestei reciclări respectând standarde relevante de înaltă calitate;

b)încuraja producerea de compost în gospodării; şi

c)promova utilizarea unor materiale produse din biodeşeuri.

(4) Metodologia de calcul al biodeşeurilor municipale separate şi reciclate la sursă prevăzută la alin. (1) este descrisă în anexa nr. II la Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/1.004 a Comisiei din 7 iunie 2019 de stabilire a normelor pentru calculul, verificarea şi raportarea datelor privind deşeurile în conformitate cu Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European şi a Consiliului şi de abrogare a Deciziei de punere în aplicare C(2012) 2.384 a Comisiei.

Capitolul IV
Autorizare şi înregistrare

Articolul 34

(1) Toate unităţile sau întreprinderile care desfăşoară activităţi de tratare a deşeurilor sunt obligate să obţină o autorizaţie/autorizaţie integrată de mediu emisă de către autorităţile competente pentru protecţia mediului.

(2) Autorizaţia/Autorizaţia integrată de mediu trebuie să conţină următoarea listă care nu este exhaustivă:

a)codul/codurile operaţiilor de eliminare/valorificare potrivit anexelor nr. 3 şi 7;

b)tehnologia aplicată pentru fiecare tip de operaţiune;

c)tipurile şi cantităţile exprimate în tone şi volum de deşeuri care pot fi tratate, inclusiv originea acestora;

d) tipurile şi cantităţile de deşeuri şi/sau produse care rezultă din instalaţie exprimate în tone/an şi volum;

e) condiţiile tehnice şi tehnologice de funcţionare a instalaţiei de tratare;

f) măsurile de siguranţă şi de prevenire care trebuie luate;

g) modul de operare a instalaţiei de tratare astfel încât să nu apară efecte dăunătoare sau disconfort asupra mediului sau sănătăţii umane;

h) monitorizarea şi controlul instalaţiei de tratare, după caz, astfel încât să nu pună în pericol sănătatea umană şi să nu dăuneze mediului;

i) măsurile de închidere şi de întreţinere ulterioară, după caz;

j) specificarea perioadei de timp şi a capacităţii de stocare exprimate în volum şi tone a deşeurilor de pe amplasament.

(3) Autorizaţia/Autorizaţia integrată de mediu se emite şi se revizuieşte în conformitate cu prevederile art. 12, art. 13 şi art. 15 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 195/2005 privind protecţia mediului, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Autorizaţia/Autorizaţia integrată de mediu prin care autoritatea competentă pentru protecţia mediului a decis că sunt respectate condiţiile prevăzute la art. 5 alin. (1) şi art. 6 alin. (1) trebuie să conţină un plan de monitorizare a respectării criteriilor, iar în cazul în care se constată, de către reprezentanţii Gărzii Naţionale de Mediu sau ai autorităţii centrale/teritoriale pentru protecţia mediului, neîndeplinirea vreunui criteriu se recurge la încadrarea materialelor în cauză ca deşeuri, urmând să fie gestionate potrivit legislaţiei aplicabile.

Articolul 35

(1) În cazul în care APM consideră că metoda de tratare propusă nu este acceptabilă din punctul de vedere al protecţiei mediului, în special atunci când metoda nu este conformă cu prevederile art. 21, aceasta refuză emiterea autorizaţiei/ autorizaţiei integrate de mediu.

(2) Toate autorizaţiile/autorizaţiile integrate de mediu pentru operaţiuni de incinerare sau coincinerare cu recuperare de energie a deşeurilor se emit cu condiţia ca valorificarea să se realizeze cu eficienţă energetică ridicată.

(3) Autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului împreună cu celelalte autorităţi publice centrale propun, dacă este cazul, prin lege procedura prin care se combină autorizaţia emisă potrivit art. 34 alin. (1) cu alte autorizaţii emise în baza altei legislaţii naţionale sau comunitare pentru a forma o singură autorizaţie în cazul în care un astfel de format înlătură:

a) dublarea inutilă de informaţii; şi

b) repetarea muncii de către operator sau autoritatea competentă care emite autorizaţii.

Articolul 36

(1) ANPM ţine un registru cu următoarele tipuri de operatori economici, care nu se supun autorizării:

a) operatorii economici care transportă deşeuri nepericuloase în sistem profesional;

b) comercianţii care nu intră fizic în posesia deşeurilor sau brokerii.

(2) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (1) sunt obligaţi să se înscrie în registrul ţinut de ANPM.

(3) Operatorii economici care desfăşoară activităţi de reparare a produselor sunt obligaţi să se înscrie într-un registru ţinut de ANPM, potrivit procedurii aprobate prin ordin de ministru, în termen de 180 de zile de la data publicării prezentei ordonanţe de urgenţă.

(4) În vederea reducerii sarcinii administrative asociate procesului de înregistrare, agenţiile judeţene pentru protecţia mediului transmit Agenţiei Naţionale pentru Protecţia Mediului informaţiile pe care le deţin cu privire la persoanele fizice şi juridice prevăzute la alin. (1).

(5) Instituţiile care desfăşoară activităţi care privesc apărarea ţării, securitatea naţională şi ordinea publică nu se înregistrează în registrul prevăzut la alin. (1).

Capitolul V
Planuri şi programe

Articolul 37

Planurile de gestionare a deşeurilor

(1) Pentru îndeplinirea obiectivelor prezentei ordonanţe de urgenţă se elaborează planuri de gestionare a deşeurilor la nivel naţional, judeţean şi al municipiului Bucureşti, în conformitate cu prevederile art. 1, 4, 21 şi 25.

(2) Planul naţional de gestionare a deşeurilor, denumit în continuare PNGD, se elaborează de către autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului şi acoperă întregul teritoriu geografic al României.

(3) Planul prevăzut la alin. (2) se aprobă prin hotărâre a Guvernului şi se notifică Comisiei Europene.

Articolul 38

(1) În baza principiilor, obiectivelor strategice, politicii descrise de PNGD şi a cadrului general din Ordinul ministrului mediului nr. 140/2019 privind aprobarea Metodologiei pentru elaborarea, monitorizarea, evaluarea şi revizuirea planurilor judeţene de gestionare a deşeurilor şi a planului de gestionare a deşeurilor pentru municipiul Bucureşti, consiliile judeţene şi, respectiv, Consiliul General al Municipiului Bucureşti, în colaborare cu APM, elaborează/realizează/revizuiesc planurile judeţene de gestionare a deşeurilor, denumite în continuare PJGD, şi planul de gestionare a deşeurilor pentru municipiul Bucureşti, denumit în continuare PMGD.

(2) PJGD se aprobă prin hotărâre a Consiliului Judeţean, iar PMGD, prin hotărâre a Consiliului General al Municipiului Bucureşti, cu avizul APM.

Articolul 39

(1) Realizarea studiilor, expertizelor şi proiectelor necesare pentru elaborarea planurilor de gestionare a deşeurilor poate fi încredinţată cu respectarea prevederilor legale privind achiziţiile publice.

(2) Elaborarea şi avizarea planurilor de gestionare a deşeurilor se fac cu respectarea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri şi programe, potrivit hotărârii Guvernului nr. 1.076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri şi programe.

(3) Autorităţile publice şi operatorii economici au obligaţia furnizării datelor necesare elaborării planurilor, potrivit prevederilor legale.

Articolul 40

(1) Planurile de gestionare a deşeurilor cuprind o analiză a situaţiei actuale în domeniul gestionării deşeurilor de pe teritoriul geografic în cauză, măsurile care trebuie luate pentru îmbunătăţirea condiţiilor de mediu în cazul pregătirii pentru reutilizare, reciclare, valorificare şi eliminare, precum şi o evaluare a modului în care planurile vor ajuta la punerea în aplicare a obiectivelor şi dispoziţiilor prezentei ordonanţe de urgenţă.

(2) Planurile de gestionare a deşeurilor prevăzute la alin. (1) conţin, după caz şi luând în considerare nivelul geografic şi acoperirea zonei de planificare, următoarele, fără a se rezuma la:

a) tipul, cantitatea şi sursa deşeurilor generate pe teritoriu, deşeurile care ar putea fi expediate de pe sau pe teritoriul naţional, precum şi o evaluare a evoluţiei viitoare a fluxurilor de deşeuri, luând în considerare impactul preconizat al măsurilor stabilite în programul de prevenire a deşeurilor elaborat potrivit art. 41 şi 42;

b) principalele instalaţii de eliminare şi valorificare existente, inclusiv orice dispoziţii speciale pentru uleiurile uzate, deşeurile periculoase, deşeurile care conţin cantităţi semnificative de materii prime critice sau fluxurile de deşeuri care fac obiectul legislaţiei specifice a Uniunii Europene;

c) o evaluare a necesarului de închidere a instalaţiilor de deşeuri existente şi de infrastructură suplimentară pentru instalaţiile de deşeuri în conformitate cu art. 25;

d) o evaluare a investiţiilor şi a altor mijloace financiare, inclusiv pentru autorităţile locale, necesare pentru a face faţă nevoilor respective;

e) informaţii privind măsurile pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite la art. 6 lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 2/2021 privind depozitarea deşeurilor sau în alte documente strategice care acoperă întreg teritoriul naţional;

f) o evaluare a schemelor existente de colectare a deşeurilor, inclusiv a acoperirii materiale şi teritoriale a colectării separate, precum şi măsuri de îmbunătăţire a funcţionării sale, a tuturor derogărilor acordate în conformitate cu art. 16 alin. (4), precum şi a necesarului de noi scheme de colectare;

g) informaţii suficiente cu privire la criteriile de identificare a amplasamentului şi la capacitatea viitoare de eliminare sau de operare a instalaţiilor majore de valorificare, dacă este cazul;

h) politici generale de gestionare a deşeurilor, inclusiv tehnologii şi metode planificate de gestionare a deşeurilor sau politici privind deşeurile care ridică probleme specifice de gestionare;

i) măsuri de combatere şi de prevenire a tuturor formelor de aruncare a deşeurilor şi de curăţare a tuturor tipurilor de deşeuri;

j)indicatori şi obiective calitative sau cantitative corespunzătoare, în special în ceea ce priveşte cantitatea de deşeuri generate şi tratarea acestora şi deşeurile municipale care sunt eliminate sau supuse valorificării energetice;

k)măsurile luate pentru a pune în aplicare norma naţională de transpunere a Directivei (UE) 2019/904/UE a Parlamentului European şi a Consiliului din 5 iunie 2019 privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului.

(3) Luând în considerare nivelul geografic şi acoperirea zonei de planificare, planurile prevăzute la alin. (1) pot conţine:

a)aspectele organizaţionale legate de gestionarea deşeurilor, inclusiv o descriere a alocării responsabilităţilor între actorii publici şi privaţi care se ocupă cu gestionarea deşeurilor;

b)o analiză a utilităţii şi a adecvării utilizării instrumentelor economice şi de altă natură pentru rezolvarea diverselor probleme legate de deşeuri, luând în considerare necesitatea menţinerii unei bune funcţionări a pieţei interne;

c)utilizarea unor campanii de sensibilizare şi de informare adresate publicului larg sau unor categorii speciale de consumatori;

d)depozite de deşeuri istorice şi măsuri pentru reabilitarea acestora.

(4) Planurile de gestionare a deşeurilor respectă cerinţele în materie de planificare a deşeurilor prevăzute la art. 23 dinLegea nr. 249/2015, cu modificările şi completările ulterioare, obiectivele prevăzute la art. 17 şi art. 18 din Directiva 1999/31/CE şi cerinţele stabilite la art. 5 din Ordonanţa Guvernului nr. 2/2021 şi, în scopul prevenirii aruncării de deşeuri, cerinţele prevăzute la art. 42 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 71/2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 6/2011 şi anexa nr. 3 la Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările şi completările ulterioare.

(5) PJGD şi PMGD, în plus de cele prevăzute la alin. (1)-(3), conţin şi o evaluare a deficitului de investiţii care să justifice necesitatea unor infrastructuri de gestionare a deşeurilor suplimentare sau modernizarea celor existente, cu informaţii privind sursele de venituri disponibile pentru a acoperi costurile de exploatare şi de întreţinere.

Articolul 41

Programe de prevenire a generării deşeurilor

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului, potrivit prevederilor art. 1 şi 4, promovează prin hotărâre a Guvernului programe de prevenire a generării deşeurilor la nivel naţional, pe baza informaţiilor transmise de către autorităţile prevăzute la art. 13.

(2) Programele de prevenire a generării deşeurilor pot să facă parte din planurile de gestionare a deşeurilor prevăzute la art. 37, din alte programe de politici de mediu sau să fie elaborate ca programe distincte.

(3) În cazul în care programele prevăzute la alin. (1) sunt integrate în planurile de gestionare a deşeurilor sau în alte programe, măsurile de prevenire a generării deşeurilor trebuie identificate clar.

(4) Programele de prevenire a generării deşeurilor la nivel naţional descriu, acolo unde este cazul, contribuţia instrumentelor şi a măsurilor enumerate în anexa nr. 2 şi evaluează utilitatea exemplelor de măsuri indicate în anexa nr. 8 sau a altor măsuri corespunzătoare.

(5) Programele de prevenire a generării deşeurilor la nivel naţional descriu măsurile existente de prevenire a generării deşeurilor şi contribuţia acestora la prevenirea generării deşeurilor în scopul eliminării legăturii dintre creşterea economică şi impactul asupra mediului asociat cu generarea de deşeuri.

(6)Măsurile de sprijin din anexele nr. 2 şi 8 susceptibile a implica ajutor de stat vor fi acordate cu respectarea legislaţiei europene şi naţionale în vigoare în acest domeniu.

Articolul 42

Autoritatea administraţiei publice centrale cu atribuţii în domeniul sanitar-veterinar şi pentru siguranţa alimentelor, autoritatea publică centrală cu atribuţii în domeniul agriculturii şi dezvoltării rurale, împreună cu autoritatea publică centrală cu atribuţii în domeniul protecţiei mediului, adoptă programe specifice de prevenire a generării de deşeuri alimentare în cadrul programelor naţionale de prevenire a generării deşeurilor.

Articolul 43

Evaluarea/Monitorizarea şi revizuirea planurilor şi a programelor

(1) Planul naţional de gestionare a deşeurilor şi programul naţional de prevenire a generării deşeurilor se evaluează cel puţin o dată la 6 ani şi se revizuiesc, după caz, de către autoritatea publică centrală

pentru protecţia mediului, în baza raportului de monitorizare întocmit de ANPM, având în vedere prevederile art. 13 şi 17, acolo unde acestea sunt aplicabile.

(2) Planul naţional de gestionare a deşeurilor şi programul naţional de prevenire a generării deşeurilor se monitorizează anual de către ANPM.

(3) PJGD şi PMGD, respectiv programele judeţene şi al municipiului Bucureşti de prevenire a generării deşeurilor, ca parte integrantă din PJGD şi PMGD, se monitorizează anual, se evaluează de către APM, o dată la 2 ani şi se revizuiesc, după caz, de către Consiliul Judeţean şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, în baza raportului de monitorizare/ evaluare întocmit de APM.

(4) Metodologia pentru monitorizarea şi evaluarea PNGD se adoptă prin ordin al conducătorului autorităţii publice centrale pentru protecţia mediului, în termen de 180 de zile de la data publicării prezentei ordonanţe de urgenţă.

Articolul 44

(1) Persoana juridică ce exercită o activitate de natură comercială sau industrială, pentru care autoritatea competentă pentru protecţia mediului a emis o autorizaţie de mediu/autorizaţie integrată de mediu, având în vedere rezultatele unui audit de deşeuri, este obligată să întocmească şi să implementeze un program de prevenire şi reducere a cantităţilor de deşeuri generate din activitatea proprie sau, după caz, de la orice produs fabricat, inclusiv măsuri care respectă un anumit design al produselor, şi să adopte măsuri de reducere a periculozităţii deşeurilor.

(2) Programul prevăzut la alin. (1) se poate elabora şi de către o terţă persoană/asociaţie profesională.

(3) Programul prevăzut la alin. (1) se publică pe pagina de internet a persoanei juridice şi se transmite anual agenţiei judeţene pentru protecţia mediului, inclusiv progresul înregistrat, până la 31 mai anul următor raportării.

Articolul 45

Participarea publicului

(1) Autorităţile pentru protecţia mediului care elaborează, colaborează, după caz, şi promovează planurile de gestionare a deşeurilor şi programele de prevenire a generării deşeurilor afişează pe site-ul propriu planurile şi programele, astfel încât părţile interesate, autorităţile relevante, precum şi publicul să aibă:

a) posibilitatea de a participa la elaborarea lor;

b) acces la acestea, odată elaborate.

(2) Participarea părţilor interesate, a autorităţilor relevante şi a publicului la elaborarea planurilor şi programelor promovate se realizează potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.076/2004, cu modificările ulterioare, Hotărârii Guvernului nr. 564/2006 privind cadrul de realizare a participării publicului la elaborarea anumitor planuri şi programe în legătură cu mediul, cu modificările ulterioare, Legii nr. 52/2003 privind transparenţa decizională în administraţia publică, republicată, Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informaţiile de interes public, cu modificările şi completările ulterioare, după caz.

Articolul 46

Cooperarea

Autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului cooperează, dacă este cazul, cu alte state membre interesate şi cu Comisia Europeană la elaborarea planurilor de gestionare a deşeurilor şi a programelor de prevenire a generării deşeurilor prevăzute la art. 37, art. 40, art. 41 şi art. 42.

Articolul 47

Informaţii care trebuie prezentate Comisiei Europene

(1) APM informează autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului cu privire la adoptarea sau revizuirea planurilor şi programelor elaborate la nivel local prevăzute la art. 38 alin (1).

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului informează Comisia Europeană cu privire la planurile de gestionare a deşeurilor şi programele de prevenire a generării deşeurilor prevăzute la art. 37, art. 40, art. 41 şi art. 42 în momentul în care au fost adoptate şi în cazul în care au survenit modificări importante în cadrul planurilor şi programelor.

Articolul 48

Păstrarea evidenţei

(1) Producătorii de deşeuri nepericuloase, unităţile şi întreprinderile prevăzute la art. 34, producătorii de deşeuri periculoase şi unităţile şi întreprinderile care colectează sau transportă deşeuri periculoase, nepericuloase cu titlu profesional sau acţionează în calitate de comercianţi şi de brokeri de deşeuri

periculoase şi nepericuloase ţin o evidenţă cronologică lunară tabelară şi o pun la dispoziţia agenţiei judeţene pentru protecţia mediului în format letric, la cerere, şi electronic în sistemul pus la dispoziţie de APM până la 15 martie anul următor raportării, precum şi la cerere autorităţilor competente de control, după:

a) codul deşeului potrivit art. 7 alin. (1), cantitatea în tone, natura şi originea deşeurilor generate, precum şi cantitatea de produse şi materiale care rezultă din pregătirea pentru reutilizare, din reciclare sau din alte operaţiuni de valorificare, eliminare;

b) destinaţia, frecvenţa colectării, modul de transport şi metoda de tratare prevăzută pentru deşeuri, atunci când este relevant; şi

c) cantitatea de deşeuri în tone încredinţată spre eliminare.

(2) Producătorii şi deţinătorii de deşeuri periculoase sunt obligaţi să deţină buletinele de analiză care caracterizează deşeurile periculoase şi să le transmită, la cerere, autorităţilor competente pentru protecţia mediului.

(3) ANPM elaborează procedura de raportare a datelor şi informaţiilor prevăzute la alin. (1) în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, care va fi aprobată prin ordin al conducătorului autorităţii publice centrale pentru protecţia mediului.

(4) APM păstrează pentru scopuri statistice, cel puţin 5 ani, evidenţele prevăzute la alin. (1).

(5) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (1) sunt obligaţi să păstreze evidenţa gestiunii deşeurilor cel puţin 3 ani, cu excepţia operatorilor economici care desfăşoară activităţi de transport, care trebuie să păstreze evidenţa timp de cel puţin 12 luni.

(6) La cererea autorităţilor competente sau a unui deţinător anterior, operatorii economici prevăzuţi la alin. (1) trebuie să furnizeze documentele justificative conform cărora operaţiunile de gestionare au fost efectuate.

(7) ANPM instituie un registru electronic sau registre coordonate pentru a înregistra datele privind deşeurile prevăzute la alin. (1) care acoperă întregul teritoriu geografic.

(8) ANPM, după caz, poate institui astfel de registre şi pentru alte fluxuri de deşeuri, în special pentru fluxurile de deşeuri în privinţa cărora sunt stabilite obiective în actele legislative ale Uniunii Europene.

(9) ANPM utilizează datele privind deşeurile raportate de operatorii industriali în cadrul registrului european al emisiilor şi transferului de poluanţi, înfiinţat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului din 18 ianuarie 2006 de instituire a unui registru european al emisiilor şi transferului de poluanţi şi de modificare a Directivelor 91/689/CEE şi 96/61/CE ale Consiliului.

(10) ANPM centralizează informaţiile prevăzute la art. 49 alin. (13) şi publică anual un raport naţional sau include informaţiile în Raportul anual privind starea mediului.

(11) Producătorii şi deţinătorii de deşeuri din sistemul de apărare, ordine publică şi securitate naţională ţin o evidenţă cronologică lunară tabelară a deşeurilor în propriile registre electronice şi o pun la dispoziţia ANPM anual, prin structurile de specialitate din cadrul autorităţilor publice centrale ale acestora.

(12) Registrele prevăzute la alin. (11) conţin:

a) codul deşeului potrivit art. 7 alin. (1), cantitatea (tone), natura şi originea deşeurilor generate, precum şi cantitatea de produse şi materiale care rezultă din pregătirea pentru reutilizare, din reciclare sau din alte operaţiuni de valorificare, eliminare;

b) destinaţia, frecvenţa colectării, modul de transport şi metoda de tratare prevăzută pentru deşeuri, atunci când este relevant; şi

c) cantitatea de deşeuri (tone) încredinţată spre eliminare.

Articolul 49

Raportare

(1) ANPM raportează Comisiei Europene, pentru fiecare an calendaristic, datele privind punerea în aplicare a art. 17 alin. (5) lit. (b)-(e), alin. (7) şi art. 18 alin. (3) potrivit Deciziei de punere în aplicare (UE) 2019/1.004.

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului raportează Comisiei Europene informaţii potrivit art. 18 alin. (1) şi alin. (2).

(3) Autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului şi ANPM raportează datele prevăzute la alin. (1) şi (2) pe cale electronică, în termen de 18 luni de la sfârşitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele în formatul stabilit de Comisia Europeană prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/1.004.

(4) Prima perioadă de raportare potrivit alin. (3), alin (6) şi alin (7) conţine date începând din anul 2020.

(5)În scopul verificării conformării cu art. 17 alin. (5) lit. (c)-(e) şi cu art. 18 alin. (3), ANPM raportează cantitatea de deşeuri pregătită pentru reutilizare, separat de cantitatea de deşeuri reciclate.

(6) Autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului împreună cu autoritatea publică centrală cu atribuţii în domeniul economiei şi autoritatea administraţiei publice centrale cu atribuţii în domeniul sanitar-veterinar şi pentru siguranţa alimentelor raportează Comisiei Europene, în termen de 18 luni de la sfârşitul anului de raportare, punerea în aplicare a art. 14 alin. (2) şi (4) pentru fiecare an calendaristic potrivit Deciziei de punere în aplicare (UE) 2019/2.000 a Comisiei din 28 noiembrie 2019 de stabilire a unui format pentru raportarea datelor privind deşeurile alimentare şi pentru transmiterea raportului de control al calităţii în conformitate cu Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European şi a Consiliului [notificată cu numărul C(2019) 8577] şi Decizia de punere în aplicare (UE) 2021/19.

(7) ANPM raportează Comisiei Europene datele pentru fiecare an calendaristic privind uleiurile minerale sau lubrifianţii sintetici sau uleiurile industriale introduse pe piaţă şi uleiurile uzate colectate şi tratate separat, în termen de 18 luni de la sfârşitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele, în formatul stabilit de Comisia Europeană prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/1.004.

(8) Datele raportate de autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului şi ANPM în conformitate cu prezentul articol sunt însoţite de un raport privind verificarea calităţii şi de un raport privind măsurile adoptate în temeiul art. 19 alin. (4) şi alin. (12) potrivit Deciziei de punere în aplicare (UE) 2019/1004, care includ informaţii detaliate cu privire la ratele medii ale pierderilor, dacă este cazul în formatul stabilit de Comisia Europeană.

(9) Titularii pe numele cărora au fost emise autorizaţii de construire şi/sau desfiinţări şi producătorii şi deţinătorii de uleiuri uzate trebuie să raporteze anual APM, până la 30 aprilie a anului următor celui pentru care se raportează, conformarea cu art. 17 alin. (7) şi măsurile adoptate potrivit art. 31 alin (1).

(10) ANPM raportează ca rambleiere operaţiunea de reprocesare a deşeurilor în urma căreia se obţin materiale ce urmează să fie folosite pentru operaţiuni de rambleiere şi cantitatea de deşeuri utilizată pentru operaţiuni de rambleiere şi alte operaţiuni de valorificare a materialelor, separat de cantitatea de deşeuri pregătite pentru reutilizare sau reciclate.

(11) Operatorii economici prevăzuţi la art. 13 alin. (5) trebuie să raporteze anual autorităţii administraţiei publice centrale cu atribuţii în domeniul sanitar-veterinar şi pentru siguranţa alimentelor şi ANPM, după caz, măsurile adoptate şi progresul înregistrat.

(12) Producătorii care introduc pe piaţă produse reutilizate care includ atât produse reparate, cât şi produse uzate care au parcurs operaţia de pregătire pentru reutilizare trebuie să pună la dispoziţia autorităţii publice centrale în domeniul economiei şi autorităţilor pentru protecţia mediului o evidenţă cronologică a cantităţilor de produse reutilizate, componentelor reutilizate, deşeurilor rezultate din procesul de pregătire pentru reutilizare, tipurilor şi a beneficiarilor produselor respective potrivit normei prevăzute la art. 14 alin. (5).

(13) Autoritatea administraţiei publice centrale cu atribuţii în domeniul economiei, şi mediului de afaceri raportează Comisiei Europene pe cale electronică informaţiile colectate potrivit alin. (12), cu respectarea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2021/19, începând cu primul an calendaristic întreg după adoptarea respectivului act.

(14) Asociaţiile de dezvoltare intercomunitară, unităţile administrativ-teritoriale care nu fac parte dintr-o asociaţie de dezvoltare intercomunitară, operatorii de salubritate au obligaţia de a raporta agenţiei judeţene pentru protecţia mediului anual în registrul/registrele instituit/e de ANPM:

a)cantităţile de deşeuri generate şi gestionate, cantităţile de deşeuri reciclabile colectate separat, inclusiv biodeşeuri, cantitatea de deşeuri pregătite pentru reutilizare şi reciclare, capacitatea autorizată şi utilă a instalaţiilor folosind, unde este cazul, anexa IV, partea A, partea B, punctul III din Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/1.004;

b)la cerere, alte informaţii cu privire la performanţa şi funcţionarea sistemului integrat de gestionare a deşeurilor.

(15) Producătorii şi deţinătorii de deşeuri prevăzuţi la alin. (9), precum şi la art. 48 raportează datele în registrul/registrele instituit/e de ANPM.

(16) Producătorii şi deţinătorii de deşeuri prevăzuţi la alin. (9), din sistemul de apărare, ordine publică şi securitate naţională, pun la dispoziţia ANPM, anual, informaţiile, prin structurile de specialitate din cadrul autorităţilor publice centrale ale acestora.

(17) ANPM elaborează procedura şi formatul de raportare a datelor şi informaţiilor prevăzute la alin. (9) şi alin. (14) în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, care va fi aprobată prin ordin al conducătorului autorităţii publice centrale pentru protecţia mediului.

Capitolul VI
Atribuţii şi răspunderi ale autorităţilor competente ale administraţiei publice centrale şi locale

Articolul 50

În legătură cu obiectul şi domeniul de aplicare al prezentei ordonanţe de urgenţă, Ministerul Mediului, Apelor şi Pădurilor are următoarele atribuţii:

a) iniţiază şi propune spre adoptare proiecte de acte normative privind prevenirea generării de deşeuri, gestionarea deşeurilor în economia circulară şi metodologia de raportare a datelor către autorităţile de protecţie a mediului;

b) elaborează Planul Naţional de Gestionare a Deşeurilor şi Programul Naţional de Prevenire a Generării de Deşeuri, asigură monitorizarea planurilor de măsuri prevăzute în documentele de planificare, în colaborare cu celelalte autorităţi competente, conform legii;

c) face publice documentele de planificare şi rapoartele de monitorizare a acestora, pe pagina proprie de internet şi pe paginile de internet a autorităţilor judeţene pentru protecţia mediului;

d) elaborează şi adoptă ghiduri, norme tehnice şi instrucţiuni privind prevenirea generării de deşeuri şi gestionarea deşeurilor în economia circulară;

e) avizează reglementările specifice în domeniul gestionării deşeurilor elaborate de celelalte autorităţi publice;

f) reglementează, monitorizează şi controlează activităţile de gestionare a deşeurilor;

g) autorizează prin unităţile subordonate operaţiunile prevăzute în anexele nr. 3 şi 7;

h) gestionează baza de date a deşeurilor care cad sub incidenţa prezentei ordonanţe de urgenţă în colaborare cu celelalte autorităţi cu atribuţii în domeniul bazelor de date a deşeurilor, în baza evidenţei gestiunii deşeurilor raportate autorităţilor competente pentru protecţia mediului;

i) întocmeşte rapoartele solicitate de Comisia Europeană, împreună cu celelalte autorităţi competente, potrivit legii;

j) întocmeşte şi publică rapoarte naţionale privind situaţia gestionării deşeurilor la nivel naţional;

k) propune şi actualizează prin ordin de ministru tarife pe fluxurile de deşeuri care au directive individuale;

l) iniţiază studii integrate privind indicele de generare a deşeurilor, compoziţia deşeurilor în raport cu producţia de materii prime şi materiale şi consumul şi cu privire la efectele gestionării necorespunzătoare a deşeurilor asupra calităţii mediului, în colaborare cu celelalte autorităţi cu competenţe în aceste domenii şi cu Ministerul Sănătăţii;

m) gestionează unilateral sau împreună cu alte autorităţi asistenţa financiară din fonduri externe rambursabile şi nerambursabile acordate României pentru domeniul gestiunii deşeurilor, în limita domeniului său de activitate;

n) organizează şi derulează împreună cu celelalte autorităţi publice centrale şi locale şi cu organizaţiile neguvernamentale programe de instruire şi educare a populaţiei privind prevenirea generării de deşeuri şi gestionarea deşeurilor;

o) iniţiază şi derulează în colaborare cu alte autorităţi publice centrale programe, proiecte şi campanii de informare a populaţiei privind beneficiile prevenirii generării de deşeuri şi gestionarea sustenabilă a acestora;

p) elaborează împreună cu Ministerul Afacerilor Interne, cooptând şi alte autorităţi dacă este cazul, ghiduri/proceduri privind gestionarea deşeurilor generate ca urmare a unei situaţii de urgenţă;

q) promovează, dacă este cazul, cu sprijinul autorităţilor publice centrale din domeniul finanţelor, cercetării, economiei, coordonării programelor finanţate din fonduri europene structurale şi investiţii, agriculturii şi dezvoltării rurale, sanitar- veterinar şi siguranţa alimentelor, prin hotărâre a Guvernului, ghiduri sau recomandări, instrumente economice şi măsuri în scopul susţinerii etapelor superioare privind gestionarea deşeurilor, ţinând cont de ierarhia deşeurilor şi de regimul deşeurilor promovate de legislaţia specifică.

Articolul 51

Ministerul Sănătăţii are următoarele atribuţii:

a)evaluează şi întocmeşte un raport, prin structurile competente, despre posibilul impact asupra sănătăţii populaţiei determinat de funcţionarea obiectivelor generatoare de deşeuri de orice fel şi/sau a obiectivelor care procesează deşeuri;

b)elaborează strategia şi programul de gestionare şi prevenire a deşeurilor rezultate din activitatea medicală şi orice alte activităţi care generează deşeurile prevăzute la clasa 18 subclasa 18 01 din anexa la Decizia Comisiei 2014/955/UE de modificare a Deciziei 2000/532/CE de stabilire a unei liste de deşeuri în temeiul Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European şi a Consiliului şi asigură condiţiile de ducere la îndeplinire a acestora;

c)elaborează reglementări specifice pentru gestionarea şi prevenirea deşeurilor provenite din activităţile medicale şi orice alte activităţi care generează deşeurile prevăzute la clasa 18 subclasa 18 01 din anexa la Decizia Comisiei 2014/955/UE, cu avizul autorităţii publice centrale pentru protecţia mediului;

d)elaborează ghiduri, instrucţiuni, norme de gestionare a deşeurilor de medicamente provenite de la populaţie;

e)monitorizează şi controlează activităţile de gestionare a deşeurilor specifice domeniului de activitate, în conformitate cu atribuţiile şi competenţele stabilite prin lege;

f)coordonează implementarea prevederilor legale în domeniul gestionării deşeurilor rezultate din activitatea medicală şi orice alte activităţi care generează deşeurile prevăzute la clasa 18 subclasa 18 01 din anexa la Decizia Comisiei 2014/955/UE;

g)aprobă fonduri direcţiilor de sănătate publică judeţene şi a municipiului Bucureşti pentru monitorizarea şi controlul activităţilor legate de gestionarea deşeurilor rezultate din activitatea medicală la nivel local;

h)înfiinţează şi gestionează baza de date a deşeurilor rezultate din activitatea medicală şi orice alte activităţi care generează deşeurile prevăzute la clasa 18 subclasa 18 01 din anexa la Decizia Comisiei 2014/955/UE;

i)înfiinţează şi gestionează baza de date privind programele şi proiectele care vizează investiţiile necesare gestionării sustenabile a deşeurilor medicale, programele educaţionale pentru gestionarea deşeurilor medicale şi a deşeurilor de medicamente generate în gospodăriile populaţiei;

j)iniţiază şi derulează în colaborare cu alte autorităţi, programe, proiecte şi campanii de informare a populaţiei privind gestionarea sustenabilă deşeurilor cuprinse în baza de date prevăzute la lit. h).

Articolul 52

Ministerul Economiei, Antreprenoriatului şi Turismului are următoarele atribuţii:

a)asigură corelarea prevederilor documentelor de politică publică promovate cu prevederile documentelor de politică publică în domeniul deşeurilor, promovează sinergii şi modele de afaceri în care deşeurile sau subprodusele unui sector devin resursele altuia şi principiile economiei circulare;

b)elaborează strategii, programe şi politici sectoriale de dezvoltare a activităţilor industriale, cu includerea aspectelor legate de gestionarea deşeurilor;

c)iniţiază şi propune împreună cu Ministerul Mediului, Apelor şi Pădurilor reglementări specifice pentru gestionarea diferitelor categorii de deşeuri, precum şi pentru operaţiunile de reciclare şi de valorificare a acestor deşeuri;

d)iniţiază şi propune împreună cu Ministerul Mediului, Apelor şi Pădurilor spre adoptare proiecte de acte normative şi scheme de finanţare care promovează reutilizarea şi repararea produselor, producţia şi consumul durabil, proiectarea ecologică a produselor pentru facilitarea reparării şi reutilizării, marcarea produselor astfel încât consumatorii să fie informaţi cu privire la opţiunile de gestionare a deşeurilor şi impactul pe care îl exercită asupra mediului aruncarea necorespunzătoare a produsului;

e)elaborează împreună cu Ministerul Mediului, Apelor şi Pădurilor şi adoptă ghiduri, norme tehnice şi instrucţiuni privind consumul astfel încât să se asigure prevenirea generării de deşeuri, să se încurajeze reutilizarea produselor şi gestionarea deşeurilor în acord cu prevederile legale privind protecţia mediului;

f)iniţiază şi propune împreună cu Ministerul Mediului, Apelor şi Pădurilor spre adoptare proiecte de acte normative care urmăresc să armonizeze politica naţională cu cea comunitară cu privire la cerinţele legate de produse sau restricţii de introducere pe piaţă a produselor pentru susţinerea unui consum sustenabil şi utilizarea raţională a resurselor naturale;

g)derulează, împreună cu Ministerul Mediului, Apelor şi Pădurilor sau în cooperare cu alte autorităţi, campanii de informare şi conştientizare la nivel naţional cu privire la consumul sustenabil, proiectarea

produselor pentru a facilita repararea şi reutilizarea acestora şi cu privire la informaţiile care se regăsesc pe marcajele produselor, astfel încât să se asigure protejarea mediului;

h) asigură participarea în cadrul Comisiei de supraveghere prevăzute la art. 12 alin. (14).

Articolul 53

Ministerul Transporturilor şi Infrastructurii are următoarele atribuţii:

a) participă, în coordonarea autorităţii publice centrale pentru protecţia mediului, la elaborarea planurilor sectoriale de gestionare a deşeurilor provenite din activităţile de transport şi auxiliare şi urmăreşte realizarea acestora de către unităţile/operatorii economici aflate/aflaţi în subordinea sau sub autoritatea ministerului;

b) participă, în coordonarea autorităţii publice centrale pentru protecţia mediului, la elaborarea reglementărilor specifice privind gestionarea deşeurilor provenite din activităţile de transport şi auxiliare;

c) participă, în coordonarea autorităţii publice centrale pentru protecţia mediului, la elaborarea de reglementări specifice pentru controlarea activităţii de transport al deşeurilor.

Articolul 54

Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale are următoarele atribuţii:

a) colaborează cu alte autorităţi competente, iniţiază şi promovează acte normative care promovează prevenirea sau reducerea generării de deşeuri alimentare în cadrul producţiei primare, al prelucrării şi fabricării, al comerţului cu amănuntul şi al altor tipuri de distribuţie de produse alimentare, al restaurantelor şi al serviciilor de alimentaţie, precum şi al gospodăriilor;

b) colaborează cu Autoritatea Naţională Sanitară Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor şi alte autorităţi, promovează acţiuni necesare pentru încurajarea donaţiilor de produse alimentare şi alte forme de redistribuire pentru consumul uman, acordând prioritate uzului uman faţă de hrana pentru animale şi faţă de prelucrarea ulterioară în produse nealimentare;

c) avizează propunerile de amplasamente pe terenurile cu destinaţie agricolă pentru instalaţii pentru gestionarea deşeurilor, depozite de deşeuri, potrivit legislaţiei în vigoare;

d) aprobă şi controlează modul de utilizare a deşeurilor pentru fertilizarea sau ameliorarea solurilor în agricultură;

e) derulează, în mod individual sau în cooperare cu alte autorităţi, campanii de informare şi conştientizare la nivel naţional cu privire la semnificaţia risipei alimentare şi a datei-limită de consum sau a datei minime de valabilitate;

f) colaborează cu alte autorităţi competente, iniţiază şi propune măsuri care privesc materiale plastice din deşeurile marine provenite din echipamente de pescuit aruncate, inclusiv abandonate şi pierdute;

g) colaborează cu celelalte autorităţi publice pentru promovarea şi implementarea de măsuri care vizează consumul sustenabil, în acord cu cerinţele de mediu şi de sănătate publică.

Articolul 55

(1) Gestionarea deşeurilor care sunt generate în urma operaţiunilor care au loc în sectorul administrativ al instituţiilor din sistemul de apărare, ordine publică şi securitate naţională se supune prevederilor prezentei ordonanţe de urgenţă, în măsura în care aplicarea acesteia nu periclitează păstrarea secretului şi/sau securitatea naţională.

(2) Pentru alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1), Ministerul Apărării Naţionale elaborează reglementări specifice pentru gestionarea deşeurilor, avizate de autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului.

(3) Prin protocol de colaborare dintre ministrul apărării naţionale şi ministrul mediului, apelor şi pădurilor se defineşte modul de desfăşurare a acţiunilor în comun pentru prevenirea, verificarea şi respectarea prevederilor prezentei ordonanţe de urgenţă şi constatatarea efectelor poluărilor accidentale produse ca urmare a desfăşurării de activităţi militare în afara terenurilor, obiectivelor, incintelor şi zonelor cu regim special aparţinând Ministerului Apărării Naţionale.

(4) Prin protocol de colaborare, dacă este cazul, dintre autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului şi instituţiile din sistemul de apărare, ordine publică şi securitate naţională se defineşte modul de desfăşurare a acţiunilor în comun pentru prevenirea, verificarea şi respectarea prevederilor prezentei ordonanţe de urgenţă.

Articolul 56

Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice şi Administraţiei are următoarele atribuţii:

a)participă la elaborarea planurilor de gestionare a deşeurilor în domeniul serviciilor publice de gospodărie comunală şi asigură condiţiile de ducere la îndeplinire a acestora;

b)asigură corelarea prevederilor planificării de urbanism şi amenajare a teritoriului cu documentele de politică publică din domeniul deşeurilor, astfel încât să se evite crearea arealelor de conflict în zonele în care este prezentă infrastructura destinată gestionării deşeurilor, să se ia măsurile care se impun legal în situaţia în care este nevoie de noi proiecte de investiţii, asigurându-se astfel protecţia mediului şi sănătatea populaţiei;

c)sprijină administraţiile publice locale în îndeplinirea atribuţiilor şi răspunderilor ce le revin pentru aplicarea şi respectarea prevederilor prezentei ordonanţe de urgenţă şi a altor prevederi legale referitoare la deşeuri.

Articolul 57

Ministerul Educaţiei are următoarele atribuţii:

a)iniţiază în colaborare cu celelalte autorităţi publice centrale programe şi proiecte de cercetare universitară în domeniul tehnologiilor inovatoare care să contribuie la reducerea poluării şi îmbunătăţirea calităţii mediului;

b)iniţiază programe universitare de formare privind domeniul deşeurilor şi economia circulară;

c)stimularea comportamentului responsabil al elevilor/studenţilor în unităţile/instituţiile de învăţământ prin desfăşurarea de activităţi de informare privind consumul sustenabil, prevenirea generării de deşeuri şi gestionarea sustenabilă a deşeurilor.

Articolul 58

Ministerul Finanţelor are următoarele atribuţii:

a)colaborează cu alte autorităţi publice pentru promovarea de instrumente economice şi alte măsuri, în scopul de a oferi stimulente financiare pentru aplicarea ierarhiei deşeurilor;

b)colaborează şi sprijină împreună cu alte autorităţi publice centrale modelele durabile de consum şi de producţie;

c)încurajează împreună cu alte autorităţi publice centrale conceperea, fabricarea şi utilizarea produselor care sunt eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, sunt durabile, pot fi reparate, reutilizate şi modernizate;

d)colaborează cu alte autorităţi publice centrale pentru reducerea conţinutului de substanţe periculoase în materiale şi produse, fără a aduce atingere cerinţelor legale armonizate prevăzute la nivelul Uniunii Europene referitoare la respectivele materiale şi produse;

e)elaborează şi transmite Comisiei Europene, pe baza informaţiilor transmise de Ministerul Mediului, Apelor şi Pădurilor - ANPM în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) 2021/770 al Consiliului din 30 aprilie 2021 privind calcularea resursei proprii bazate pe deşeurile de ambalaje din plastic care nu sunt reciclate, privind metodele şi procedura de punere la dispoziţie a resursei proprii respective, privind măsurile menite să răspundă necesităţilor trezoreriei şi privind anumite aspecte legate de resursa proprie bazată pe venitul naţional brut.

Articolul 59

Autoritatea Naţională Sanitară Veterinară şi pentru Siguranţa Alimentelor:

a)colaborează cu Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi alte autorităţi competente, elaborează strategii şi programe sectoriale de gestionare a deşeurilor rezultate din agricultură şi din industria alimentară şi urmăreşte realizarea acestora de către societăţile reglementate de Legea societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi alţi operatori economici din aceste sectoare economice;

b)colaborează cu Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi alte autorităţi competente, participă la elaborarea de reglementări specifice privind gestionarea deşeurilor provenite din industria alimentară;

c)colaborează cu Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi alte autorităţi competente, promovează măsuri necesare pentru încurajarea donaţiilor de produse alimentare şi alte forme de redistribuire pentru consumul uman, acordând prioritate uzului uman faţă de hrana pentru animale şi faţă de prelucrarea ulterioară în produse nealimentare;

d)derulează în cooperare cu alte autorităţi campanii de informare şi conştientizare la nivel naţional cu privire la impactul deşeurilor alimentare asupra mediului, semnificaţia risipei alimentare şi a datei-limită de consum sau a datei durabilităţii minimale;

e)colaborează cu celelalte autorităţi publice pentru promovarea şi implementarea de măsuri care vizează consumul sustenabil, în acord cu cerinţele de mediu şi de sănătate publică;

f) monitorizează măsurile de prevenire a generării deşeurilor alimentare în cadrul producţiei primare, al prelucrării şi fabricării, al comerţului cu amănuntul şi al altor tipuri de distribuţie de produse alimentare, furnizând Comisiei Europene datele solicitate pe acest domeniu;

g) participă şi gestionează baza de date privind deşeurile alimentare, conform legii.

Articolul 60

(1) Autorităţile administraţiei publice locale, inclusiv a municipiului Bucureşti au următoarele obligaţii:

A. la nivel de comune, oraşe şi municipii, inclusiv la nivelul municipiului Bucureşti:

a) asigură implementarea la nivel local a obligaţiilor privind gestionarea deşeurilor asumate prin Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană şi pentru respectarea prevederilor convenţiilor şi tratatelor internaţionale la care România este semnatară;

b) urmăresc şi asigură îndeplinirea prevederilor din PJGD şi din programele de prevenire a generării de deşeuri;

c) elaborează şi alte strategii şi programe proprii pentru asigurarea prevenirii generării de deşeuri şi gestionarea sustenabilă a deşeurilor;

d) asigură aprobarea investiţiilor în domeniul deşeurilor în acord cu prevederile planificării în domeniul deşeurilor şi al planificării urbanistice şi de amenajare a teritoriului;

e) hotărăsc asocierea sau cooperarea cu alte autorităţi ale administraţiei publice locale, cu persoane juridice române sau străine, cu organizaţii neguvernamentale şi cu alţi parteneri sociali pentru realizarea unor lucrări de interes public privind gestiunea deşeurilor, în condiţiile prevăzute de normele juridice în vigoare;

f) desemnează o persoană din rândul angajaţilor proprii pentru urmărirea şi îndeplinirii obligaţiilor legale privind gestionarea deşeurilor prevăzute de legislaţia în vigoare;

g) asigură şi răspund pentru colectarea separată, transportul, neutralizarea, valorificarea şi eliminarea finală a deşeurilor, inclusiv a deşeurilor menajere periculoase, potrivit prevederilor legale în vigoare;

h) asigură spaţiile necesare pentru colectarea separată a deşeurilor, ţinând cont de reglementările urbanistice şi de cele emise de Ministerul Sănătăţii, dotarea acestora cu containere specifice fiecărui tip de deşeu şi dezvoltă în mod corespunzător centrele înfiinţate potrivit prevederilor art. 10 alin. (2) dinOrdonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 5/2015, cu modificările şi completările ulterioare, pentru a oferi populaţiei posibilitatea de a se debarasa, fără plată, de deşeuri de hârtie şi carton, sticlă, metal, materiale plastice, lemn, textile, ambalaje, deşeuri de echipamente electrice şi electronice, deşeuri de baterii şi acumulatori şi deşeuri voluminoase, inclusiv saltele şi mobilă;

i) asigură spaţii necesare pentru colectarea separată a deşeurilor periculoase provenite de la populaţie;

j) asigură informarea locuitorilor prin mijloace adecvate şi prin postare pe site-ul propriu asupra sistemului de gestionare a deşeurilor din cadrul localităţilor, inclusiv cu privire la centrele prevăzute la lit. h);

k) asigură informarea locuitorilor prin mijloace adecvate şi prin postare pe site-ul propriu cu privire la:

(i) modalitatea de selectare a deşeurilor în gospodării şi de aruncare a deşeurilor în spaţiile prevăzute la lit. h);

(ii) calendarul de ridicare al deşeurilor, pe tipuri şi categorii;

(iii) modalitatea de gestionare a deşeurilor periculoase generate în gospodării;

(iv) rezultatele colectării selective a deşeurilor, pe categorii, şi a valorificării acestora;

l) acţionează pentru refacerea prejudiciului adus mediului în urma gestionării defectuoase a deşeurilor şi asigură prin măsuri adecvate protecţia mediului;

m) asigură şi răspund pentru monitorizarea activităţilor legate de gestionarea deşeurilor rezultate din activitatea medicală, potrivit legii.

B. la nivel judeţean şi la nivelul municipiului Bucureşti:

a) elaborează, adoptă şi revizuiesc PJGD/PMGD;

b) coordonează activitatea consiliilor locale, în vederea realizării serviciilor publice de interes judeţean privind gestionarea deşeurilor;

c) acordă consiliilor locale sprijin şi asistenţă tehnică în implementarea PJGD şi a programelor de prevenire a generării de deşeuri;

d)în limitele competenţei şi în condiţiile legii hotărăsc asocierea sau cooperarea cu alte autorităţi ale administraţiei publice locale, cu persoane juridice române sau străine, cu organizaţii neguvernamentale şi cu alţi parteneri sociali pentru realizarea unor lucrări de interes public privind gestiunea deşeurilor;

e)analizează propunerile făcute de consiliile locale, în vederea elaborării de prognoze pentru refacerea şi protecţia mediului;

f)colaborează cu consiliile locale în scopul respectării prevederilor prezentei ordonanţe de urgenţă;

g)asigură monitorizarea activităţilor legate de gestionarea deşeurilor rezultate din activitatea medicală.

(2) Autorităţile administraţiei publice locale ale unităţilor administrativ-teritoriale şi ale municipiului Bucureşti aprobă, prin hotărâri ale consiliului local/judeţean/general, măsurile necesare pentru interzicerea abandonării, aruncării necontrolate a deşeurilor sau gestionării neconforme cu ierarhia deşeurilor.

(3) Pentru deşeurile generate în gospodăriile populaţiei, autorităţile administraţiei publice locale ale unităţilor administrativ-teritoriale şi ale municipiului Bucureşti şi, după caz, asociaţiile de dezvoltare intercomunitară încheie contracte, parteneriate sau alte forme de colaborare, în conformitate cu aria declarată, cu toate organizaţiile autorizate care implementează obligaţiile privind răspunderea extinsă a producătorului în vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite prin actele normative care transpun directivele individuale.

(4) Unităţile administrativ-teritoriale sau subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor sau asociaţiile de dezvoltare intercomunitare solicită organizaţiilor care implementează obligaţiile privind răspunderea extinsă a producătorului acoperirea costurilor de gestionare pentru deşeurile municipale care fac obiectul răspunderii extinse a producătorului, stabilite în baza actului normativ care reglementează fluxul specific al respectivelor deşeuri, şi stabilesc modalitatea prin care se plătesc serviciile aferente acelor deşeuri, prestate de operatorii de salubrizare.

(5) Pentru deşeurile care fac obiectul răspunderii extinse a producătorului care se regăsesc în deşeurile municipale, acoperirea costurilor se face de către organizaţiile care implementează obligaţiile privind răspunderea extinsă a producătorului şi fără impunerea unor costuri suplimentare în sarcina utilizatorilor serviciului de salubrizare.

(6) Asociaţiile de dezvoltare intercomunitară sau unităţile administrativ-teritoriale sau subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor utilizează sumele încasate pentru acoperirea costurilor de gestionare pentru deşeurile municipale care fac obiectul răspunderii extinse a producătorului exclusiv pentru scopurile cărora le sunt destinate.

Capitolul VII
Controalele şi evidenţa

Articolul 61

(1) Operatorii economici care efectuează operaţiuni de tratare a deşeurilor, precum şi cei care, cu titlu profesional, asigură colectarea sau transportul deşeurilor, comercianţii, brokerii şi producătorii de deşeuri periculoase fac obiectul unor controale periodice corespunzătoare efectuate de autorităţile competente.

(2) Controalele privind colectarea, reciclarea, valorificarea, tratarea, eliminarea şi transportul deşeurilor se efectuează de către reprezentanţi ai Gărzii Naţionale de Mediu şi au în vedere, în mod deosebit, originea, natura, cantitatea exprimată în tone şi destinaţia acestora.

(3) Controalele prevăzute la alin. (2) se efectuează şi de către ofiţerii şi agenţii de poliţie din cadrul Poliţiei Române, de ofiţeri şi subofiţeri din cadrul Jandarmeriei Române, dacă este cazul, precum şi de personalul poliţiei locale, în vederea îndeplinirii atribuţiilor stabilite prin normele juridice în vigoare.

(4)În vederea efectuării controalelor prevăzute la alin. (2) şi (3) de către reprezentanţii Gărzii Naţionale de Mediu, ofiţerii şi agenţii de poliţie din cadrul Poliţiei Române, ofiţerii şi subofiţerii din cadrul Jandarmeriei Române, precum şi de către personalul poliţiei locale, producătorii, deţinătorii de deşeuri şi operatorii economici autorizaţi din punctul de vedere al protecţiei mediului să desfăşoare activităţi de colectare, reciclare, valorificare, tratare, eliminare şi transport al deşeurilor sunt obligaţi să permită accesul pe amplasament.

(5) Autorităţile competente pot ţine seama de înregistrările efectuate în baza Schemei comunitare de management de mediu şi audit (EMAS), în special în ceea ce priveşte frecvenţa şi intensitatea controalelor.

(6) În unităţile din sistemul naţional de apărare, ordine publică şi securitate naţională controlul aplicării prevederilor prezentei ordonanţe de urgenţă se asigură de către structurile de specialitate din cadrul acestora în conformitate cu prevederile instrucţiunilor şi ordinelor proprii, cu informarea Gărzii Naţionale de Mediu cu privire la măsurile de conformare stabilite în cazul în care se constată neconformităţi ce pot determina alterarea caracteristicilor fizico-chimice şi structurale ale componentelor naturale şi antropice ale mediului din imediata apropiere a amplasamentelor acestora.

Articolul 62

(1) Următoarele fapte constituie contravenţie şi se sancţionează după cum urmează

a)cu amendă de la 5.000 lei la 15.000 lei, pentru persoanele fizice, şi de la 20.000 lei la 40.000 lei, pentru persoanele juridice, în cazul încălcării dispoziţiilor art. 8 alin. (1) şi (4), art. 12 alin. (11)-(12), art. 13 alin. (3), art. 15 alin. (1), (2)lit. a) şi b) şi (3), art. 16 alin. (1)-(3) şi (6), art. 17 alin. (3), (4), (6) şi (7), art. 20 alin. (1) şi (2), art. 22 alin. (3) şi (4), art. 23, art. 24 alin. (1), art. 27 alin. (1), art. 28 alin. (1), (4) şi (5), art. 29, art. 31, art. 34 alin. (1), art. 36 alin. (2), art. 44 alin. (1) şi (3), art. 48 alin. (1), (2), (5) şi (6), art. 61 alin. (4);

b)cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei, pentru persoanele fizice, şi de la 50.000 lei la 70.000 lei, pentru persoanele juridice, în cazul încălcării dispoziţiilor art. 20 alin. (3);

La data de 07-04-2022 Litera b) din Alineatul (1) , Articolul 62 , Capitolul VII a fost modificată de Punctul 3, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 38 din 6 aprilie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 344 din 07 aprilie 2022

c)cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei, pentru persoanele fizice în cazul încălcării dispoziţiilor art. 30 alin. (4) şi (5);

d)cu amendă de la 5.000 lei la 15.000 lei, pentru neîndeplinirea obligaţiilor şi responsabilităţilor ce le revin autorităţilor administraţiei publice locale ale unităţilor administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor, respectiv asociaţiilor de dezvoltare intercomunitară ale acestora, potrivit prevederilor art. 17 alin. (5), art. 30 alin. (1), art. 33 alin. (1), art. 49 alin. (14) şi art. 61 alin. (1)-(4) şi (6);

e)cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, pentru persoanele juridice, în cazul încălcării dispoziţiilor art. 11, art. 32 alin. (1) şi (2), art. 49 alin. (9), (11), (12) şi (15).

(2) Constatarea contravenţiilor şi aplicarea sancţiunilor se realizează, după caz, de comisari şi persoane împuternicite din cadrul Gărzii Naţionale de Mediu, Gărzilor forestiere, autorităţilor administraţiei publice locale, poliţiei locale, precum şi de către ofiţeri şi agenţi de poliţie din cadrul Poliţiei Române, respectiv de ofiţeri şi subofiţeri din cadrul Jandarmeriei Române, conform atribuţiilor stabilite prin normele juridice în vigoare.

(3) Constatarea corectitudinii datelor transmise ANPM şi agenţiilor judeţene pentru protecţia mediului potrivit dispoziţiilor art. 48 alin. (1) se realizează de către comisari din cadrul Gărzii Naţionale de Mediu.

(4) Constatarea contravenţiilor şi aplicarea amenzilor prevăzute la alin. (1) în obiectivele, incintele şi zonele aparţinând structurilor componente ale sistemului naţional de apărare, ordine publică şi securitate naţională se realizează de către personalul specializat din cadrul Gărzii Naţionale de Mediu împreună cu personalul din structurile specializate din cadrul Ministerului Apărării Naţionale, Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului Român de Informaţii, Serviciului de Informaţii Externe, Serviciului de Protecţie şi Pază şi Serviciului de Telecomunicaţii Speciale în conformitate cu prevederile instrucţiunilor şi ordinelor proprii.

Articolul 63

În cazul nerespectării dispoziţiilor art. 20 alin. (3) se aplică şi următoarea sancţiune contravenţională complementară în sarcina şi pe cheltuiala contravenientului: ridicarea deşeurilor depozitate în alte zone decât cele autorizate, curăţarea terenului, precum şi eliminarea acestora conform legislaţiei în vigoare.

Articolul 64

(1) În cazul nerespectării dispoziţiilor art. 20 alin. (3) şi (4) se aplică sancţiunea contravenţională complementară de confiscare a vehiculelor folosite pentru descărcarea/ abandonarea deşeurilor în spaţii neautorizate, după caz.

(2) În cazul confiscării vehiculului, contravenientul este obligat să transporte, pe cheltuiala sa, bunul care a făcut obiectul confiscării, la locul de predare în custodie stabilit de agentul constatator.

Articolul 65

Contravenţiilor prevăzute la art. 62 le sunt aplicabile dispoziţiile Ordonanţei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare.

Articolul 66

(1) Constituie infracţiuni şi se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 5 ani sau cu amendă următoarele fapte:

a)eliminarea deşeurilor care au făcut obiectul transferului, aşa cum este definit de Regulamentul (CE) 1.013/2006, în spaţii neautorizate sau prin constituirea de depozite ilegale;

b)neluarea sau nerespectarea măsurilor obligatorii în desfăşurarea activităţilor de colectare, tratare, transport, valorificare sau eliminare a deşeurilor periculoase;

c)comercializarea, abandonarea sau neasigurarea încărcăturii deşeurilor pe durata şi pe parcursul tranzitării teritoriului României;

d)acceptarea de către operatorii de depozite/incineratoare, în vederea eliminării, a deşeurilor introduse ilegal în ţară sau a deşeurilor introduse în ţară în alte scopuri decât cel al eliminării şi care nu au putut fi utilizate în scopul pentru care au fost introduse.

e)incendierea oricărui tip de deşeu şi/sau substanţă sau obiect;

La data de 07-04-2022 Alineatul (1) din Articolul 66 , Capitolul VII a fost completat de Punctul 4, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 38 din 6 aprilie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 344 din 07 aprilie 2022

f)îngroparea deşeurilor;

La data de 07-04-2022 Alineatul (1) din Articolul 66 , Capitolul VII a fost completat de Punctul 4, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 38 din 6 aprilie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 344 din 07 aprilie 2022

g)eliminarea deşeurilor în afara spaţiilor autorizate.

La data de 07-04-2022 Alineatul (1) din Articolul 66 , Capitolul VII a fost completat de Punctul 4, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 38 din 6 aprilie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 344 din 07 aprilie 2022

(2) Constituie infracţiuni şi se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 7 ani următoarele fapte:

a)importul de aparate, instalaţii, echipamente, utilaje, substanţe şi produse folosite şi uzate, din categoria deşeurilor interzise la import;

b)refuzul de returnare în ţara de origine a deşeurilor introduse în ţară în alte scopuri decât cel al eliminării şi pentru care s-a dispus măsura returnării de către autoritatea competentă;

c)colectarea, transportul, valorificarea sau eliminarea de deşeuri, inclusiv controlul acestor operaţiuni şi întreţinerea ulterioară a spaţiilor de eliminare, inclusiv acţiunile întreprinse de comercianţi sau brokeri în procesul de gestionare a deşeurilor, cu încălcarea dispoziţiilor legale în domeniu, care pot provoca decesul ori vătămarea corporală a unei persoane sau o daună semnificativă calităţii aerului, calităţii solului sau calităţii apei ori animalelor sau plantelor;

d)exportul sau importul de deşeuri cu încălcarea dispoziţiilor legale în domeniu, în cazul în care această activitate intră în domeniul de aplicare al art. 2 pct. 35 din Regulamentul (CE) nr. 1.013/2006, indiferent dacă transportul se efectuează prin una sau mai multe operaţiuni.

(3) Pentru faptele prevăzute la alin. (2) lit. c) şi d), săvârşite din culpă, limitele de pedeapsă se reduc la jumătate.

(4) Prin derogare de la dispoziţiile art. 137 alin. (2) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările şi completările ulterioare, în cazul infracţiunilor prevăzute în prezentul articol, suma corespunzătoare unei zile-amendă pentru persoana juridică este cuprinsă între 500 lei şi 25.000 lei.

(5) Tentativa la infracţiunile prevăzute la alin. (1) şi (2) se pedepseşte.

Articolul 67

Administraţiile zonelor libere sunt obligate să aplice prevederile prezentei ordonanţe de urgenţă în zonele pe care le administrează.

Articolul 68

La propunerea autorităţii publice centrale pentru protecţia mediului, Guvernul aprobă, prin hotărâre, modalitatea de gestionare a categoriilor de deşeuri prevăzute în prezenta ordonanţă de urgenţă, precum şi normele de aplicare a prezentei ordonanţe de urgenţă, dacă documentarea realizată a priori indică necesitatea.

Articolul 69

Accesul publicului la fundamentarea deciziilor privind realizarea unor proiecte de investiţii, precum şi a planurilor naţionale, judeţene şi sectoriale privind gestionarea deşeurilor se face în condiţiile legii.

Articolul 70

(1) Anexele nr. 1-8 fac parte integrantă din prezenta ordonanţă de urgenţă.

(2) Anexele nr. 1-4, 6-8 se actualizează prin ordin al conducătorului autorităţii publice centrale pentru protecţia mediului.

Articolul 71

(1) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă se abrogă:

a)Legea nr. 211/2011 privind regimul deşeurilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 220 din 28 martie 2014, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia art. 61, care rămâne în vigoare încă 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanţe de urgenţă în Monitorul Oficial al României, Partea I;

b)Hotărârea Guvernului nr. 235/2007 privind gestionarea uleiurilor uzate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 22 martie 2007.

(2) Orice trimitere la Hotărârea Guvernului nr. 235/2007 privind gestionarea uleiurilor uzate se consideră a fi făcută la prezenta ordonanţă de urgenţă.

(3) Orice trimitere la Legea nr. 211/2011, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, se consideră a fi făcută la prezenta ordonanţă de urgenţă.

(4) La data intrării în vigoare a ordinului prevăzut la art. 12 alin. (15) se abrogă:

a)art. 25 alin. (7) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 5/2015 privind deşeurile de echipamente electrice şi electronice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 253 din 16 aprilie 2015, cu modificările şi completările ulterioare, şi

b)art. 7^1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.132/2008 privind regimul bateriilor şi acumulatorilor şi al deşeurilor de baterii şi acumulatori, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 25 septembrie 2008, cu modificările şi completările ulterioare.

(5) La data intrării în vigoare a ordinului prevăzut la art. 12 alin. (15), comisiile înfiinţate în temeiul art. 25 alin. (7) dinOrdonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 5/2015 privind deşeurile de echipamente electrice şi electronice, cu modificările şi completările ulterioare, şi art. 7^1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.132/2008 privind regimul bateriilor şi acumulatorilor şi al deşeurilor de baterii şi acumulatori, cu modificările şi completările ulterioare, îşi încetează activitatea.

(6) Licenţele de operare emise în temeiul actelor prevăzute la alin. (5) rămân valabile 6 luni de la data adoptării ordinului prevăzut la art. 12 alin. (15).

(7) Documentaţiile depuse în temeiul actelor prevăzute la alin. (5) pentru obţinerea licenţelor de operare/autorizaţiilor se refac de către solicitanţi, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a ordinului prevăzut la art. 12 alin. (15).

(8) Actele normative şi administrative emise în temeiul Legii nr. 211/2011 privind regimul deşeurilor, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi a Hotărârii Guvernului nr. 235/2007 privind gestionarea uleiurilor uzate rămân valabile şi sunt aplicabile până la intrarea în vigoare a actelor administrative care au acelaşi obiect de reglementare şi care vor fi adoptate în temeiul prezentei ordonanţe de urgenţă.

(9) Dispoziţiile prezentei ordonanţe de urgenţă sunt aplicabile şi efectelor viitoare ale situaţiilor juridice născute sub reglementarea Legii nr. 211/2011 dacă aceste situaţii subzistă după intrarea în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă.

(10) Dispoziţiile referitoare la contravenţii intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanţe de urgenţă în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(11) Modalitatea de implementare, funcţionare, operare, inclusiv specificaţiile tehnice ale sistemului prevăzut la art. 19 alin. (4) se reglementează prin hotărâre a Guvernului până la data de 1 ianuarie 2024 şi va lua în considerare actele de implementare sau de punere în aplicare pe care le va adopta

Comisia Europeană cu referire la sistemul de control al calităţii şi de trasabilitate a deşeurilor municipale.

Prezenta ordonanţă de urgenţă transpune în legislaţia naţională Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deşeurile şi de abrogare a anumitor directive, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 312 din 22 noiembrie 2008, aşa cum a fost modificată prin Regulamentul (UE) nr. 1.357/2014 al Comisiei din 18 decembrie 2014, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 365 din 19 decembrie 2014, prin Directiva (UE) 2015/1.127 a Comisiei din 10 iulie 2015, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 184 din 11 iulie 2015, prin Regulamentul (UE) 2017/997 al Consiliului din 8 iunie 2017, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 150 din 14 iunie 2017, şi prin Directiva (UE) 2018/851 a Parlamentului European şi a Consiliului din 30 mai 2018, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 150 din 14 iunie 2018.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎŢU
Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Kelemen Hunor
Ministrul mediului, apelor şi pădurilor,
Tánczos Barna
Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice şi administraţiei,
Cseke Attila Zoltán
p. Ministrul afacerilor externe,
Daniela Grigore Gîtman,
secretar de stat
Ministrul finanţelor,
Dan Vîlceanu
Ministrul apărării naţionale,
Nicolae-Ionel Ciucă
Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode
Ministrul sănătăţii,
Ioana Mihăilă
p. Ministrul economiei, antreprenoriatului şi turismului,
Paul Ene,
secretar de stat
Ministrul transporturilor şi infrastructurii,
Cătălin Drulă
Ministrul educaţiei,
Sorin-Mihai Cîmpeanu
Ministrul agriculturii şi dezvoltării rurale,
Nechita-Adrian Oros
p. Ministrul muncii şi protecţiei sociale,
Mihnea-Claudiu Drumea,
secretar de stat
Ministrul investiţiilor şi proiectelor europene,
Cristian Ghinea

Bucureşti, 19 august 2021.
Nr. 92.

Anexa nr. 1

DEFINIREA
unor termeni în sensul prezentei ordonanţe de urgenţă

1. audit de deşeuri - o evaluare sistematică, documentată, periodică şi obiectivă a performanţei sistemului de management şi a proceselor de gestiune a deşeurilor cu scopul de a facilita controlul managementului deşeurilor şi al valorificării deşeurilor generate, precum şi de a evalua respectarea politicii de mediu, inclusiv realizarea obiectivelor, performanţa întreprinderii referitoare la prevenirea şi reducerea producerii de deşeuri din propria activitate şi performanţa întreprinderii referitoare la reducerea nocivităţii deşeurilor;

1^1. abandonarea - aruncarea, inclusiv îngroparea de către o persoană fizică sau juridică a deşeurilor şi/sau substanţelor sau obiectelor în locuri sau spaţii, altele decât cele special amenajate pentru colectarea, depozitarea şi tratarea acestora;

La data de 07-04-2022 Anexa nr. 1 a fost completată de Punctul 5, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 38 din 6 aprilie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 344 din 07 aprilie 2022

2. autorităţi competente - autorităţile publice pentru protecţia mediului, respectiv autoritatea publică centrală pentru protecţia mediului, Agenţia Naţională pentru Protecţia Mediului, agenţiile judeţene pentru protecţia mediului, Administraţia Rezervaţiei Biosferei „Delta Dunării", precum şi alte autorităţi care potrivit competenţelor legale asigură reglementarea şi controlul activităţilor în domeniul gestionării deşeurilor;

3. biodeşeuri - deşeuri biodegradabile provenite din grădini şi parcuri, deşeuri alimentare şi de bucătărie provenite de la gospodării, birouri, restaurante, depozite angro, cantine, firme de catering sau magazine de vânzare cu amănuntul şi deşeuri comparabile provenite din uzinele de prelucrare a produselor alimentare;

4. broker - orice întreprindere care se ocupă de valorificarea sau eliminarea deşeurilor în numele altor persoane, inclusiv brokerii care nu intră fizic în posesia deşeurilor;

5. cele mai bune tehnici disponibile - cele mai bune tehnici disponibile, definite la art. 3 lit. j) din Legea nr. 278/2013 privind emisiile industriale;

6. colectare - strângerea deşeurilor, inclusiv sortarea şi stocarea preliminară a deşeurilor, în vederea transportării la o instalaţie de tratare;

7. colectare separată - colectarea în cadrul căreia un flux de deşeuri este păstrat separat în funcţie de tipul şi natura deşeurilor, cu scopul de a facilita tratarea specifică a acestora;

8. colector - orice întreprindere/operator economic care desfăşoară o activitate autorizată de colectare şi acţionează în nume propriu pentru strângerea deşeurilor de la terţi în vederea transportării la o instalaţie de tratare;

9. comerciant - orice întreprindere care acţionează în nume propriu pentru cumpărarea şi pentru vânzarea ulterioară a deşeurilor, inclusiv acei comercianţi care nu intră fizic în posesia deşeurilor;

10. deşeuri - orice substanţă sau obiect pe care deţinătorul le aruncă sau are intenţia sau obligaţia să le arunce;

11. deşeuri periculoase - orice deşeuri care prezintă una sau mai multe din proprietăţile periculoase enumerate în anexa nr. 4;

12. deşeuri nepericuloase - deşeurile care nu intră sub incidenţa pct. 11;

13. deşeuri municipale înseamnă:

a) deşeuri amestecate şi deşeuri colectate separat de la gospodării, inclusiv hârtia şi cartonul, sticla, metalele, materialele plastice, biodeşeurile, lemnul, textilele, ambalajele, deşeurile de echipamente electrice şi electronice, deşeurile de baterii şi acumulatori şi deşeurile voluminoase, inclusiv saltelele şi mobila;

b) deşeuri amestecate şi deşeuri colectate separat din alte surse, în cazul în care deşeurile respective sunt similare ca natură şi compoziţie cu deşeurile menajere.

Deşeurile municipale nu includ deşeurile provenite din producţie, agricultură, silvicultură, pescuit, fose septice şi reţeaua de canalizare şi tratare, inclusiv nămolul de epurare, vehiculele scoase din uz sau deşeurile provenite din activităţi de construcţie şi desfiinţări.

Această definiţie se aplică şi în cazul în care responsabilităţile de gestionare a deşeurilor sunt împărţite între actorii publici şi cei privaţi;

14. deşeuri provenite din activităţi de construcţie şi desfiinţări - deşeuri generate de activităţi de construcţie şi desfiinţări;

15. deşeuri alimentare - toate produsele alimentare definite la art. 2 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European şi al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor şi a cerinţelor generale ale legislaţiei alimentare, de instituire a Autorităţii Europene pentru Siguranţa Alimentară şi de stabilire a procedurilor în domeniul siguranţei produselor alimentare care au devenit deşeuri;

16. deţinător de deşeuri - producătorul deşeurilor sau persoana fizică sau juridică care se află în posesia acestora;

17. eliminare - orice operaţiune care nu este o operaţiune de valorificare, chiar şi în cazul în care una dintre consecinţele secundare ale acesteia ar fi recuperarea de substanţe sau de energie. Anexa nr. 7 stabileşte o listă a operaţiunilor de eliminare, listă care nu este exhaustivă;

18. evaluarea ciclului de viaţă - în legătură cu un produs, o evaluare a efectelor asupra mediului determinate de producţia, distribuţia, comercializarea şi utilizarea produsului, inclusiv valorificarea şi eliminarea acestuia, inclusiv utilizarea energiei şi materiilor prime şi producţia de deşeuri din oricare dintre activităţile menţionate;

19. gestionarea deşeurilor - colectarea, transportul, valorificarea (inclusiv sortarea) şi eliminarea deşeurilor, inclusiv supervizarea acestor operaţiuni şi întreţinerea ulterioară a amplasamentelor de eliminare, inclusiv acţiunile întreprinse în calitate de comerciant sau broker;

20. perimare programată - deprecierea unui material, produs sau a unui echipament înainte de uzura sa materială (depreciere din alte motive decât uzura fizică, de exemplu: progresul tehnic, evoluţia componentelor, modă etc.);

21. plăteşti pentru cât arunci - instrument economic care are drept scop creşterea ratei de reutilizare, reciclare şi reducere a cantităţii de deşeuri la depozitare prin stimularea colectării separate a deşeurilor;

22. prevenire - măsurile luate înainte ca o substanţă, un material sau un produs să devină deşeu, care reduc:

a) cantitatea de deşeuri, inclusiv prin reutilizarea produselor sau prelungirea duratei de viaţă a acestora;

b) impactul negativ al deşeurilor generate asupra mediului şi sănătăţii populaţiei;

c) conţinutul de substanţe periculoase al materialelor, subproduselor, produselor;

23. pregătirea pentru reutilizare - operaţiunile de verificare, curăţare sau valorificare prin reparare, prin care produsele sau componentele produselor care au devenit deşeuri sunt pregătite pentru a fi reutilizate fără nicio altă operaţiune de pretratare;

24. producător de deşeuri - orice persoană ale cărei activităţi generează deşeuri (producător iniţial de deşeuri) sau orice persoană care efectuează operaţiuni de pretratare, amestecare sau de alt tip, care duc la modificarea naturii sau a compoziţiei acestor deşeuri;

25. producător iniţial de deşeuri - orice persoană ale cărei activităţi generează deşeuri;

26. rambleiere - orice operaţiune de valorificare în cadrul căreia se utilizează deşeuri nepericuloase adecvate în scopuri de refacere în zonele în care s-au efectuat excavări sau în scopuri de amenajare de arhitectură peisagistică. Deşeurile utilizate pentru rambleiere trebuie să înlocuiască materiale care nu sunt deşeuri, să fie adecvate pentru scopurile menţionate mai sus şi să se limiteze la cantitatea strict necesară pentru atingerea acestor scopuri;

27. reciclare - orice operaţiune de valorificare prin care deşeurile sunt transformate în produse, materiale sau substanţe pentru a-şi îndeplini funcţia lor iniţială sau pentru alte scopuri. Aceasta include retratarea materialelor organice, dar nu include valorificarea energetică şi conversia în vederea folosirii materialelor drept combustibil sau pentru operaţiunile de umplere;

28. reutilizare - orice operaţiune prin care produsele sau componentele care nu au devenit deşeuri sunt utilizate din nou în acelaşi scop pentru care au fost concepute;

29. regenerarea uleiurilor uzate - orice proces de reciclare prin care uleiurile de bază pot fi produse prin rafinarea uleiurilor uzate, în special prin îndepărtarea contaminanţilor, a produselor de oxidare şi a aditivilor conţinuţi de acestea;

30. schemă de răspundere extinsă a producătorilor - set de măsuri luate de stat pentru a se asigura că producătorii de produse poartă responsabilitatea financiară sau financiară şi organizatorică pentru gestionarea stadiului de deşeu din ciclul de viaţă al unui produs;

31. răspunderea extinsă a producătorilor - producătorii de produse poartă responsabilitatea financiară sau organizatorică şi financiară pentru gestionarea stadiului de deşeu din ciclul de viaţă al unui produs, inclusiv colectarea separată şi operaţiunile de sortare şi tratare, iar această obligaţie poate include, de asemenea, responsabilitatea de a contribui la prevenirea generării de deşeuri şi la reutilizarea, respectiv reciclarea produselor;

32. tratare - operaţiunile de valorificare sau eliminare, inclusiv pregătirea prealabilă valorificării sau eliminării;

33. trasabilitate - caracteristica unui sistem de a permite regăsirea istoricului, a utilizării sau a localizării unui deşeu prin identificări înregistrate;

34. uleiuri uzate - toate uleiurile minerale sau lubrifianţii sintetici sau uleiurile industriale care au devenit improprii folosinţei pentru care au fost destinate iniţial, cum ar fi uleiurile utilizate de la motoarele cu combustie şi de la sistemele de transmisie, uleiurile lubrefiante, uleiurile pentru turbine şi cele pentru sistemele hidraulice;

35. uleiuri vegetale folosite - uleiurile de origine vegetală, destinate consumului alimentar, care au devenit improprii folosinţei;

36. valorificare - orice operaţiune care are drept rezultat principal faptul că deşeurile servesc unui scop util prin înlocuirea altor materiale care ar fi fost utilizate într-un anumit scop sau faptul că deşeurile sunt pregătite pentru a putea servi scopului respectiv, în întreprinderi sau în economie în general. Anexa nr. 3 stabileşte o listă a operaţiunilor de valorificare, listă care nu este exhaustivă;

37. valorificare materială - orice operaţiune de valorificare, alta decât valorificarea energetică, şi reprelucrarea în materiale care urmează să fie folosite drept combustibil sau alte modalităţi de producere a energiei. Aceasta cuprinde, printre altele, pregătirea pentru reutilizare, reciclarea şi rambleierea;

38. incendiere - acţiunea de a pune foc, a da foc, a aprinde în mod intenţionat un deşeu/obiect;

39. operator economic - persoană fizică autorizată sau juridică, înregistrată la Oficiul Naţional al Registrului Comerţului, care în cadrul activităţii sale profesionale desfăşoară una sau mai multe activităţi în domeniul gestionării deşeurilor.

Anexa nr. 2

EXEMPLE
de instrumente economice şi alte măsuri în scopul de a oferi stimulente pentru aplicarea ierarhiei deşeurilor^1

1. Taxe şi restricţii privind eliminarea prin depozitare şi incinerarea deşeurilor care stimulează prevenirea producerii de deşeuri şi reciclarea, menţinând, în acelaşi timp, eliminarea prin depozitare drept cea mai puţin preferabilă opţiune de gestionare a deşeurilor

2. Scheme de plată în funcţie de cantitatea de deşeuri generată care taxează producătorii de deşeuri pe baza cantităţii efective de deşeuri generate şi oferă stimulente pentru separarea la sursă a deşeurilor reciclabile şi reducerea deşeurilor mixte

3. Stimulente fiscale pentru donaţiile de produse, în special alimentare, conform prevederilor Legii nr. 217/2016

4. Scheme de răspundere extinsă a producătorilor pentru diferite tipuri de deşeuri şi măsuri de creştere a eficacităţii, a eficienţei din punctul de vedere al costurilor şi a guvernanţei acestora

5. Scheme de restituire a garanţiei şi alte măsuri pentru a încuraja colectarea eficientă a produselor şi materialelor uzate

6. Buna planificare a investiţiilor în infrastructura de gestionare a deşeurilor, inclusiv prin intermediul fondurilor Uniunii Europene

7. Achiziţii publice sustenabile pentru a încuraja o mai bună gestionare a deşeurilor şi utilizarea produselor şi materialelor reciclate

8. Măsuri de eliminare treptată a subvenţiilor care nu sunt coerente cu ierarhia deşeurilor

9. Utilizarea de măsuri fiscale sau alte mijloace de promovare a adoptării produselor şi materialelor care sunt pregătite pentru reutilizare sau reciclate

10. Sprijinul pentru cercetare şi inovare în domeniul tehnologiilor de reciclare avansate şi al refabricării

11. Utilizarea celor mai bune tehnici disponibile pentru tratarea deşeurilor

12. Stimulente economice pentru autorităţile locale şi regionale, în special pentru promovarea prevenirii deşeurilor şi intensificarea schemelor de colectare separată, evitând, în acelaşi timp, sprijinirea eliminării prin depozitare şi a incinerării deşeurilor

13. Campanii de sensibilizare a opiniei publice, în special cu privire la colectarea separată, prevenirea generării de deşeuri şi reducerea aruncării de gunoaie, şi integrarea acestor aspecte în educaţie şi formare

14. Sisteme de coordonare, inclusiv prin mijloace digitale, între toate autorităţile publice competente implicate în gestionarea deşeurilor

15. Promovarea dialogului permanent şi a cooperării între toate părţile interesate în gestionarea deşeurilor şi încurajarea acordurilor voluntare şi a raportării întreprinderilor privind deşeurile

^1 În timp ce aceste instrumente şi măsuri ar putea oferi stimulente pentru prevenirea generării deşeurilor, care este treapta cea mai înaltă a ierarhiei deşeurilor, o listă cuprinzătoare cu exemple mai specifice de măsuri de prevenire a producerii deşeurilor este prezentată în anexa nr. 5

Anexa nr. 3

OPERAŢIUNI DE VALORIFICARE

R1 Întrebuinţarea în principal drept combustibil sau ca altă sursă de energie^1^1 Aceasta include instalaţii de incinerare destinate în principal tratării deşeurilor municipale solide, numai în cazul în care randamentul lor energetic este egal sau mai mare decât:

– 0,60 pentru instalaţiile care funcţionează şi sunt autorizate în conformitate cu legislaţia comunitară aplicabilă înainte de 1 ianuarie 2009;

– 0,65 pentru instalaţiile autorizate după 31 decembrie 2008,

folosindu-se următoarea formulă:

Eficienţa energetică = (Ep – (Ef + Ei))/(0,97 × (Ew + Ef)),

unde:

Ep reprezintă producţia anuală de energie sub formă de căldură sau electricitate. Aceasta este calculată înmulţind energia produsă sub formă de electricitate cu 2,6 şi energia produsă sub formă de căldură pentru utilizare comercială (GJ/an) cu 1,1;

Ef reprezintă consumul anual de energie al sistemului, provenită din combustibili, care contribuie la producţia de aburi (GJ/an);

Ew reprezintă energia anuală conţinută de deşeurile tratate, calculată pe baza valorii calorice nete inferioare a deşeurilor (GJ/an);

Ei reprezintă energia anuală importată, exclusiv Ew şi Ef (GJ/an);

0,97 este un coeficient care reprezintă pierderile de energie datorate reziduurilor generate în urma incinerării şi radierii.

Această formulă se aplică în conformitate cu documentul de referinţă privind cele mai bune tehnici existente pentru incinerarea deşeurilor.

R2 Valorificarea/Regenerarea solvenţilor

R3 Reciclarea/Recuperarea substanţelor organice care nu sunt utilizate ca solvenţi (inclusiv compostarea şi alte procese de transformare biologică)^2

^2 Aceasta include pregătirea pentru reutilizare, gazeificarea şi piroliza care folosesc componentele ca produse chimice şi valorificarea materialelor organice sub formă de rambleiaj.

R4 Reciclarea/Recuperarea metalelor şi compuşilor metalici^3

^3 Aceasta include pregătirea pentru reutilizare.

R5 Reciclarea/Recuperarea altor materiale anorganice^4

^4 Aceasta include pregătirea pentru reutilizare, reciclarea materialelor de construcţie anorganice, valorificarea materialelor anorganice sub formă de rambleiaj şi curăţarea solului care are ca rezultat valorificarea solului.

R6 Regenerarea acizilor sau a bazelor

R7 Valorificarea componenţilor utilizaţi pentru reducerea poluării

R8 Valorificarea componentelor catalizatorilor

R9 Rerafinarea uleiului uzat sau alte reutilizări ale uleiului uzat

R10 Tratarea terenurilor având drept rezultat beneficii pentru agricultură sau ecologie

R11 Utilizarea deşeurilor obţinute din oricare dintre operaţiunile numerotate de la R 1 la R 10

R12 Schimbul de deşeuri în vederea expunerii la oricare dintre operaţiunile numerotate de la R 1 la R 11^5

^5 În cazul în care nu există niciun alt cod R corespunzător, aceasta include operaţiunile preliminare înainte de valorificare, inclusiv preprocesarea, cum ar fi, printre altele, demontarea, sortarea, sfărâmarea, compactarea, granularea, mărunţirea uscată, condiţionarea, reambalarea, separarea şi amestecarea înainte de supunerea la oricare dintre operaţiunile numerotate de la R1 la R11.

R13 Stocarea deşeurilor înaintea oricărei operaţiuni numerotate de la R 1 la R 12 (excluzând stocarea temporară, înaintea colectării, la situl unde a fost generat deşeul)^6^6 Stocare temporară înseamnă stocare preliminară în conformitate cu anexa nr. 1 pct. 6.

Anexa nr. 4*)

PROPRIETĂŢI
ale deşeurilor care fac ca acestea să fie periculoase

„Explozive”: deșeuri care, printr-o reacție chimică, pot să degaje gaze la o asemenea temperatură, presiune și viteză încât să producă pagube în mediul ambiant. Din această categorie fac parte deșeurile pirotehnice, deșeurile explozive sub formă de peroxid organic și deșeurile auto reactive explozive.

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 1, evaluarea acestuia în ceea ce privește HP 1 are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe, a unui amestec sau a unui articol indică faptul că deșeul este exploziv, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 1.

Tabelul 1 — Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 1

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	**Codul (codurile) frazelor de pericol**
Unst. Expl.	H 200
Expl. 1.1	H 201
Expl. 1.2	H 202
Expl. 1.3	H 203
Expl. 1.4	H 204
Self-react. A	H 240
Org. Perox. A	
Self-react. B	H 241
Org. Perox. B	

„Oxidante”: deșeuri care, în general prin aport de oxigen, pot să provoace combustia altor materiale sau să contribuie la aceasta.

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 2, evaluarea acestuia în ceea ce privește HP 2 are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe indică faptul că deșeul este oxidant, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 2.

Tabelul 2 — Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 2

*) Anexa nr. 4 este reprodusă în facsimil.

		Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol	
		Ox. Gas 1	H 270	
		Ox. Liq. 1	H 271	
		Ox. Sol. 1		
		Ox. Liq. 2, Ox. Liq. 3	H 272	
		Ox. Sol. 2, Ox. Sol. 3		

„Inflamabile”:

- deșeuri lichide inflamabile, deșeuri lichide cu un punct de aprindere sub 60 °C sau deșeuri de păcură, motorină și uleiuri ușoare de încălzire cu un punct de aprindere > 55 °C și ≤ 75 °C;
- deșeuri lichide și solide inflamabile de materiale piroforice, deșeuri solide sau lichide care, chiar în cantități mici, tind să se aprindă în cinci minute de la contactul cu aerul;
- deșeuri solide inflamabile, deșeuri solide care sunt ușor combustibile sau care, prin frecare, pot să provoace sau să întrețină un incendiu;
- deșeuri gazoase inflamabile, deșeuri gazoase care sunt inflamabile în aer la o temperatură de 20 °C și la o presiune normală de 101,3 kPa;
- deșeuri care reacționează cu apa, deșeuri care, în contact cu apa, emană gaze inflamabile în cantități periculoase;
- alte deșeuri inflamabile, aerosoli inflamabili, deșeuri capabile de autoîncălzire și inflamabile, peroxizi organici inflamabili și deșeuri auto reactive inflamabile.

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 3, evaluarea acestuia are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe indică faptul că deșeul este inflamabil, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 3.

Tabelul 3 — Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 3

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol
Flam. Gas 1	H220
Flam. Gas 2	H221

		Aerosol 2	H223	
		Flam. Liq. 1	H224	
		Flam. Liq.2	H225	
		Flam. Liq. 3	H226	
		Flam. Sol. 1	H228	
		Flam. Sol. 2		
		Self-react. CD	H242	
		Self-react. EF		
		Org. Perox. CD		
		Org. Perox. EF		
		Pyr. Liq. 1	H250	
		Pyr. Sol. 1		
		Self-heat.1	H251	
		Self-heat. 2	H252	
		Water-react. 1	H260	
		Water-react. 2 Water-react. 3	H261	

„Iritante — iritarea pielii și leziuni oculare”:	deșeuri care, la aplicare, pot să provoace iritarea pielii sau leziuni oculare. Dacă un deșeu conține, în concentrații peste valoarea-limită, una sau mai mul substanțe cărora le corespunde unul dintre următoarele coduri ale claselor categoriilor de pericol și coduri ale frazelor de pericol și dacă una sau mai mul dintre următoarele limite de concentrație sunt depășite sau egalate, deșeul es clasificat ca deșeu periculos de tip HP 4. Valoarea-limită luată în considerare în evaluări pentru Skin corr. 1A (H314), Sk irrit. 2 (H315), Eye dam. 1 (H318) și Eye irrit. 2 (H319) este de 1 %. Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca Skin corr. 1A (H31 este mai mare sau egală cu 1 %, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca H318 este mai mare s egală cu 10 %, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 4. Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca H315 și H319 este m mare sau egală cu 20 %, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 4. Trebuie menționat faptul că deșeurile care conțin substanțe clasificate ca H314 (Sk corr.1A, 1B sau 1C) în cantități mai mari sau egale cu 5 % sunt clasificate ca deșeu periculoase de tip HP 8. HP 4 nu se aplică în cazul în care deșeurile sunt clasifica ca deșeuri de tip HP 8.

(STOT)/toxicitate prin aspirare”:	Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul sau mai multe dintre următoarele coduri ale claselor și categoriilor de pericol și coduri ale frazelor de pericol prezentate în tabelul 4 și dacă una sau mai multe dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 4 sunt depășite sau egalate, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 5. Dacă un deșeu conține substanțe clasificate ca STOT, deșeul respectiv poate să fie clasificat ca deșeu periculos de tip HP 5 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentrație. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca Asp. Tox. 1 și dacă suma substanțelor respective este mai mare sau egală cu limita de concentrație, deșeul poate să fie clasificat ca deșeu periculos de tip HP 5 numai atunci când viscozitatea cinematică generală (la 40 °C) nu depășește 20,5 mm^2/s.[1] Tabelul 4 — Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 5 **Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol** / **Codul (codurile) frazelor de pericol** / **Limita de concentrație** STOT SE 1 / H370 / 1 % STOT SE 2 / H371 / 10 % STOT SE 3 / H335 / 20 % STOT RE 1 / H372 / 1 % STOT RE 2 / H373 / 10 % Asp. Tox. 1 / H304 / 10 %

„Toxicitate acută”:	deșeuri care pot să producă efecte toxice acute în urma administrării orale sau cutanate ori prin inhalare. Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor care sunt prezente într-un deșeu și cărora le corespunde unul dintre codurile claselor sau categoriilor de pericol de toxicitate acută și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 5 este mai mare sau egală cu limita indicată în tabel, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 6. Dacă un deșeu conține cel puțin două substanțe clasificate ca substanțe cu toxicitate acută, suma concentrațiilor este necesară numai pentru substanțele din aceeași categorie de pericol. În evaluări se iau în considerare următoarele valori-limită: – pentru Acute Tox. 1, 2 sau 3 (H300, H310, H330, H301, H311, H331): 0,1 %; – pentru Acute Tox. 4 (H302, H312, H332): 1 %.

Tabelul 5 — Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 6

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	**Codul (codurile) frazelor de pericol**	**Limita de concentrație**
Acute Tox.1 (Oral)	H300	0,1 %
Acute Tox. 2 (Oral)	H300	0,25 %
Acute Tox. 3 (Oral)	H301	5 %
Acute Tox 4 (Oral)	H302	25 %
Acute Tox.1 (Dermal)	H310	0,25 %
Acute Tox.2 (Dermal)	H310	2,5 %
Acute Tox. 3 (Dermal)	H311	15 %
Acute Tox 4 (Dermal)	H312	55 %
Acute Tox 1 (Inhal.)	H330	0,1 %
Acute Tox.2 (Inhal.)	H330	0,5 %
Acute Tox. 3 (Inhal.)	H331	3,5 %
Acute Tox. 4 (Inhal.)	H332	22,5 %

„Cancerigene": deșeuri care cauzează cancer sau care mărese incidența cancerului.

Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre următoarele coduri ale claselor și categoriilor de pericol și coduri ale frazelor de pericol și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu una dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 6, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 7. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca substanțe cancerigene, deșeul respectiv poate să fie clasificat ca deșeu periculos de tip HP 7 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentrație.

Tabelul 6 — Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 7

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	**Codul (codurile) frazelor de pericol**	**Limita de concentrație**
Carc. 1A	H350	0,1 %
Carc. 1B		
Carc. 2	H351	1,0 %

„Corozive”:	deșeuri care, la aplicare, pot să provoace corodarea pielii. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca Skin corr.1A, 1B sau 1C (H314) și dacă suma concentrațiilor acestora este mai mare sau egală cu 5 %, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 8. Valoarea-limită luată în considerare în evaluări pentru Skin corr. 1A, 1B, 1C (H314) este de 1,0 %.

„Infecțioase”:	deșeuri cu un conținut de microorganisme viabile sau de toxine ale acestora despre care se știe sau se presupune că provoacă boli la om sau la alte organisme vii. Clasificarea unui deșeu ca deșeu periculos de tip HP 9 are loc în urma unei evaluări efectuate în conformitate cu normele stabilite în documentele de referință sau în legislația statelor membre.

„Toxice pentru reproducere”:	deșeuri care produc efecte adverse asupra funcției sexuale și a fertilității la bărbații și femeile adulte, precum și toxicitate evolutivă la descendenți. Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre următoarele coduri ale claselor și categoriilor de pericol și coduri ale frazelor de pericol și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu una dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 7, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 10. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca substanțe toxice pentru reproducere, deșeul respectiv poate să fie clasificat ca deșeu periculos de tip HP 10 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentrație. Tabelul 7 — Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 10

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	**Codul (codurile) frazelor de pericol**	**Limita de concentrație**
Repr. 1A	H360	0,3 %
Repr. 1B		
Repr. 2	H361	3,0 %

„Mutagene”:	deșeuri care pot să provoace o mutație, adică o modificare permanentă a cantității sau a structurii materialului genetic dintr-o celulă. Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre următoarele coduri ale claselor și categoriilor de pericol și coduri ale frazelor de pericol și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu una dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 8, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 11. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca substanțe mutagene, deșeul respectiv poate să fie clasificat ca deșeu periculos de tip HP 11 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu

	Tabelul 8 — Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 11

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	**Codul (codurile) frazelor de pericol**	**Limita de concentrație**
Muta. 1A,	H340	0,1 %
Muta. 1B		
Muta. 2	H341	1,0 %

„Degajarea unui gaz cu toxicitate acută”:	deșeuri care, în contact cu apa sau cu un acid, degajă gaze cu toxicitate acută (Acute Tox. 1, 2 sau 3). Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre următoarele pericole suplimentare EUH029, EUH031 și EUH032, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 12 pe baza unor metode de testare sau a unor orientări.

„Sensibilizante”:	deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe despre care se știe că produc efecte sensibilizante asupra pielii sau a organelor respiratorii. Dacă un deșeu conține o substanță care este clasificată ca substanță sensibilizantă și căreia îi corespunde unul dintre codurile frazelor de pericol H317 sau H334 și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentrație de 10 %, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 13.
„Ecotoxice”:	deșeuri care prezintă sau pot să prezinte riscuri imediate sau întârziate pentru unul sau mai multe sectoare ale mediului înconjurător. Deșeurile care îndeplinesc oricare dintre următoarele condiții sunt clasificate ca deșeuri periculoase de tip HP 14: – deșeuri care conțin o substanță clasificată ca substanță care diminuează stratul de ozon, căreia îi corespunde codul de pericol H420 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului[2], și concentrația acestei substanțe este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 0,1 %. – [c(H420) ≥ 0,1 %] – deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe clasificate ca „acvatic acut”, cărora le corespunde codul de pericol H400 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, și suma concentrațiilor acestor substanțe este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 25 %. Unor astfel de substanțe li se aplică o valoare-limită de 0,1 %. – [Σ c (H400) ≥ 25 %] – deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe clasificate ca „acvatic cronic” 1, 2 sau 3, cărora le corespund codul sau codurile de pericol H410, H411 sau H412 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, iar suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic 1” (H410), multiplicată cu 100, adăugată la suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic 2” (H411),

	multiplicată cu 10, adăugată la suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic 3" (H412), este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 25 %. Substanțelor clasificate ca H410 li se aplică o valoare-limită de 0,1 % și substanțelor clasificate ca H411 sau H412 li se aplică o valoare-limită de 1 %. – [100 × Σc (H410) + 10 × Σc (H411) + Σc (H412) ≥ 25 %] – deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe clasificate ca „acvatic cronic" 1, 2, 3 sau 4, cărora le corespund codurile de pericol H410, H411, H412 sau H413 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, și suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic" este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 25 %. Substanțelor clasificate ca H410 li se aplică o valoare-limită de 0,1 % și substanțelor clasificate ca H411, H412 sau H413 li se aplică o valoare-limită de 1 %. – [Σ c H410 + Σ c H411 + Σ c H412 + Σ c H413 ≥ 25 %] unde: Σ – suma și c – concentrațiile substanțelor.

„Deșeuri capabile să dezvolte una dintre proprietățile periculoase menționate mai sus pe care deșeul inițial nu o prezintă în mod direct"	Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde una dintre frazele de pericol sau unul dintre pericolele suplimentare prezentate în tabelul 9, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 15, cu excepția cazului în care deșeul există într-o formă care nu prezintă în nicio situație proprietăți explozive sau potențial explozive. Tabelul 9 — Frazele de pericol și pericolele suplimentare pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 15

Fraza (frazele) de pericol/pericolul (pericolele) suplimentar(e)	
Pericol de explozie în masă în cazul unui incendiu	H205
Exploziv în stare uscată	EUH001
Poate forma peroxizi explozivi	EUH019
Risc de explozie, dacă este încălzit în spațiu închis	EUH044

	În plus, statele membre pot să clasifice un deșeu ca deșeu periculos de tip HP 15 pe baza altor criterii aplicabile, cum ar fi evaluarea levigatului. ***Metode de testare*** Metodele care trebuie utilizate sunt descrise în Regulamentul (CE) nr. 440/2008 al Comisiei[3] și în alte norme relevante ale CEN sau în alte metode de testare și orientări recunoscute la nivel internațional.

Anexa nr. 5^1)

INDICATORII MINIMI DE PERFORMANŢĂ
care trebuie incluşi în contractele de delegare a gestiunii serviciului de salubrizare

Activitatea serviciului de salubrizare	Descrierea indicatorului	Valoarea minimă indicatorului
Colectarea separată a deşeurilor municipale prevăzute la art. 17 alin. (5) lit. a).	Cantitatea de deşeuri de hârtie, metal, plastic şi sticlă din deşeurile municipale colectate separat ca procentaj din cantitatea totală generată de deşeuri de hârtie, metal, plastic şi sticlă din deşeurile municipale. Cantitatea de deşeuri de hârtie, metal, plastic şi sticlă din deşeurile municipale colectate separat reprezintă cantitatea acceptată într-un an calendaristic de către staţia/staţiile de sortare. Cantitatea totală generată de deşeuri de hârtie, metal, plastic şi sticlă din deşeurile municipale se calculează pe baza determinărilor de compoziţie realizate de către operatorul de salubrizare. În lipsa determinărilor de compoziţie a deşeurilor municipale, cantitatea de deşeuri de hârtie, metal, plastic şi sticlă din deşeurile municipale se consideră a fi 33%.	40% 60% pentru an 2021 70% începând cu an 2022
Operarea staţiilor de sortare.	Cantitatea totală de deşeuri trimisă la reciclare ca procentaj din cantitatea totală de deşeuri acceptate la staţiile de sortare (%).	75%*
Operarea instalaţiei de tratare mecano-biologică.	Cantitatea totală de deşeuri de hârtie, metal, plastic şi sticlă trimisă anual la reciclare ca procentaj din cantitatea totală de deşeuri acceptată la instalaţia de tratare mecano-biologică (%).	3%*
Colectarea şi transportul deşeurilor provenite din locuinţe generate de activităţi de reamenajare şi reabilitare interioară şi/sau exterioară a acestora.	Cantitatea totală de deşeuri provenite din locuinţe generate de activităţi de reamenajare şi reabilitare interioară şi/sau exterioară a acestora predată pentru reutilizare, reciclare şi alte operaţiuni de valorificare materială, inclusiv operaţiuni de umplere, rambleiere, direct sau prin intermediul unei staţii de transfer ca procentaj din cantitatea de deşeuri provenite din locuinţe generate de activităţi de reamenajare şi reabilitare interioară şi/sau exterioară a acestora colectate (%).	Valoarea prevăzută art.17, alin (7)

*) Indicatorii de performanţă sunt obligatorii atât în cazul staţiilor de sortare, respectiv al instalaţiilo de tratare mecano-biologică din cadrul sistemului de management integrat al deşeurilor, cât şi al celo aparţinând terţilor care tratează deşeurile municipale.

^1) Anexa nr. 5 este reprodusă în facsimil.

Anexa nr. 6

PLANUL
de punere în aplicare care trebuie prezentat în temeiul art. 18 alin. (1)

1. Planul de punere în aplicare care trebuie prezentat în temeiul art. 11 alin. (3) conţine următoarele:

a) evaluarea ratelor anterioare, actuale şi preconizate de reciclare, eliminare prin depozitare a deşeurilor şi alte operaţiuni de tratare a deşeurilor municipale şi a fluxurilor din care sunt compuse;

b) evaluarea punerii în aplicare a planurilor de gestionare a deşeurilor şi a programelor de prevenire a deşeurilor, instituite în temeiul art. 37, 40-42;

c) motivele pentru care statul membru consideră că s-ar putea să nu poată îndeplini obiectivul relevant prevăzut la art. 17 alin. (5) şi (7) în termenul stabilit în acesta şi o evaluare a prelungirii termenului necesar pentru îndeplinirea respectivului obiectiv;

d) măsurile necesare pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite la art. 17 alin. (5), (7) şi art. 18 alin. (3), care sunt aplicabile statului membru în perioada prelungirii termenului, inclusiv instrumentele economice adecvate şi alte măsuri pentru a oferi stimulente pentru aplicarea ierarhiei deşeurilor, astfel cum se prevede la art. 4 alin. (1) şi în anexa nr. 8;

e) un calendar pentru punerea în aplicare a măsurilor identificate la litera d), stabilirea organismului competent pentru punerea lor în aplicare şi o evaluare a contribuţiei lor individuale la îndeplinirea obiectivelor aplicabile în cazul unei prelungiri a termenului;

f) informaţii privind finanţarea gestionării deşeurilor în conformitate cu principiul „poluatorul plăteşte";

g) măsuri de îmbunătăţire a calităţii datelor, după caz, în vederea unei mai bune planificări şi monitorizări a performanţei în ceea ce priveşte gestionarea deşeurilor.

Anexa nr. 7

OPERAŢIUNILE DE ELIMINARE

D1 Depozitarea în sau pe sol (de exemplu, depozite de deşeuri etc.)
D2 Tratarea solului (de exemplu, biodegradarea deşeurilor lichide sau nămoloase în sol etc.)
D3 Injectarea în adâncime (de exemplu, injectarea deşeurilor care pot fi pompate în puţuri, saline sau depozite geologice naturale etc.)
D4 Acumulare la suprafaţă (de exemplu, depunerea de deşeuri lichide sau nămoloase în bazine, iazuri sau lagune etc.)
D5 Depozite special construite (de exemplu, depunerea în compartimente separate etanşe care sunt acoperite şi izolate unele faţă de celelalte şi faţă de mediul înconjurător etc.)
D6 Evacuarea într-o masă de apă, cu excepţia mărilor/oceanelor
D7 Evacuarea în mări/oceane, inclusiv eliminarea în subsolul marin
D8 Tratarea biologică nemenţionată în altă parte în prezenta anexă, care generează compuşi sau mixturi finale eliminate prin intermediul unuia dintre procedeele numerotate de la D1 la D12
D9 Tratarea fizico-chimică nemenţionată în altă parte în prezenta anexă, care generează compuşi sau mixturi finale eliminate prin intermediul unuia dintre procedeele numerotate de la D1 la D12 (de exemplu, evaporare, uscare, calcinare etc.)
D10 Incinerarea pe sol
D11 Incinerarea pe mare^1

^1 Această operaţiune este interzisă de legislaţia Uniunii Europene şi de convenţii internaţionale.

D12 Stocarea permanentă (de exemplu, plasarea de recipiente într-o mină etc.)
D13 Amestecarea anterioară oricărei operaţiuni numerotate de la D1 la D12^2

^2 În cazul în care nu există niciun alt cod D corespunzător, aceasta include operaţiunile preliminare înainte de eliminare, inclusiv preprocesarea, cum ar fi, printre altele, sortarea, sfărâmarea, compactarea, granularea, uscarea, mărunţirea uscată, condiţionarea sau separarea înainte de supunerea la oricare dintre operaţiunile numerotate de la D1 la D12.

D14 Reambalarea anterioară oricărei operaţiuni numerotate de la D1 la D13
D15 Stocarea înaintea oricărei operaţiuni numerotate de la D1 la D14 (excluzând stocarea temporară, înaintea colectării, în zona de generare a deşeurilor)^3 (^*7)

^3 Stocare temporară înseamnă stocare preliminară în conformitate cu articolul 3 punctul 10.

Anexa nr. 8

EXEMPLE DE MĂSURI DE PREVENIRE A GENERĂRII DEŞEURILOR

Măsuri care pot afecta condiţiile de bază referitoare la generarea de deşeuri

1. Folosirea măsurilor de planificare sau a altor instrumente economice care promovează utilizarea eficientă a resurselor

2. Promovarea cercetării şi a dezvoltării în vederea realizării de produse şi tehnologii mai curate şi mai economice şi distribuirea şi utilizarea rezultatelor cercetării şi dezvoltării

3. Dezvoltarea unor indicatori eficienţi şi semnificativi ai presiunilor de mediu asociate generării de deşeuri cu scopul de a contribui la prevenirea generării de deşeuri la toate nivelurile, de la compararea produselor la nivel comunitar prin acţiuni ale autorităţilor locale până la nivel naţional

Măsuri care pot afecta faza de proiectare, producţie şi distribuţie

1. Promovarea eco-designului (integrarea sistematică a aspectelor de mediu în proiectarea produselor în scopul îmbunătăţirii performanţei de mediu a acestora pe toată durata ciclului lor de viaţă)

2. Furnizarea de informaţii privind tehnicile de prevenire a generării deşeurilor pentru a facilita punerea în aplicare a celor mai bune tehnici disponibile în funcţie de industrie

3. Organizarea de cursuri de formare pentru autorităţile competente privind includerea cerinţelor privind prevenirea generării de deşeuri în autorizaţiile eliberate în temeiul prezentei legi şi al Directivei 96/61/CE

4. Includerea de măsuri de prevenire a generării de deşeuri la instalaţiile care nu intră sub incidenţa Directivei 96/61/CE. Unde este cazul, astfel de măsuri pot include evaluări sau planuri de prevenire a generării de deşeuri.

5. Organizarea de campanii de sensibilizare sau acordarea de ajutoare financiare, în luarea deciziilor sau alte tipuri de sprijin pentru întreprinderi. Aceste măsuri pot fi deosebit de eficiente în măsura în care sunt concepute şi adaptate pentru întreprinderile mici şi mijlocii şi sunt aplicate în reţele de întreprinderi bine stabilite.

6. Utilizarea acordurilor voluntare, a grupurilor de consumatori/producători sau a negocierilor sectoriale pentru a încuraja întreprinderile sau operatorii din sectoarele de activitate interesate să îşi stabilească propriile planuri sau obiective privind prevenirea generării deşeurilor sau să corecteze produsele sau ambalajele care generează prea multe deşeuri

7. Promovarea unor sisteme certificate de gestionare a mediului, inclusiv EMAS şi ISO 14001

Măsuri care pot afecta faza de consum şi de utilizare

1. Instrumente economice, cum ar fi stimulente pentru achiziţii curate sau instituirea unei plăţi obligatorii de către consumatori pentru un anumit articol sau un ambalaj care ar fi în mod normal furnizat gratuit

2. Organizarea unor campanii de sensibilizare şi de informare direcţionate către publicul larg sau către o categorie specifică de consumatori

3. Promovarea de eco-etichete (etichete ecologice) recunoscute şi de încredere

4. Acorduri cu industria, cum ar fi, de exemplu, utilizarea unor grupuri de produse, ca acelea care sunt incluse în cadrul politicilor integrate ale produselor sau acorduri cu vânzătorii cu amănuntul privind furnizarea de informaţii referitoare la prevenirea generării deşeurilor şi la produsele cu impact redus asupra mediului

5. În contextul contractelor de achiziţii publice şi private, includerea unor criterii de protecţie a mediului şi de prevenire a generării deşeurilor în cererile de ofertă şi în contracte, conform Manualului privind contractele de achiziţii publice de mediu, publicat de Comisie la 29 octombrie 2004

6. Încurajarea reutilizării şi/sau a reparării produselor defecte sau a componentelor acestora, în special prin recurgerea la măsuri educative, economice, logistice sau a altor măsuri, cum ar fi sprijinirea sau înfiinţarea unor centre şi reţele acreditate de reparare şi de reutilizare, în special în regiunile cu o densitate ridicată a populaţiei

---